

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΔΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Αποφάσεις επί υποθέσεων ΚΕΔΕ

Τεύχος
Ιούνιος 2004

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Το δελτίο επιμελήθηκαν οι Πρωτοδίκες ΔΔ κ.κ. **Παύλος Ζαμπετίδης**
και Σταμάτης Γιακουμής

Αθήνα, 21 Ιουνίου 2004

**ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ**

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άννα Ατσαλάκη

Πρόεδρος Πρωτοδικών ΔΔ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Θεοδώρα Βιτουλαδίτη

Πρωτοδίκης ΔΔ

Νικόλαος Μπασέας

Πρωτοδίκης ΔΔ

**ΔΕΛΤΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ-ΑΝΑΚΟΠΕΣ ΚΕΔΕ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**

	Σελίδες
-Α- ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ-	1-9
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ	
-Β- ΔΙΑΔΙΚΟΙ	10
-Γ- ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ ΝΟΜΙΜΟΥ ΤΙΤΛΟΥ	10-16
-Δ- ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ	16-29
-Ε- ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ	30-43
-ΣΤ-ΑΝΑΚΟΠΗ ΚΑΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ- ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΗ	43-54
-Ζ- ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	54-57
-Η- ΠΡΟΣΤΙΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ	57-63
-Θ- ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ	63-65
-Ι- ΣΥΝΤΑΓΜΑ	65-67

ΔΕΛΤΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ-ΑΝΑΚΟΠΕΣ ΚΕΔΕ**-Α- ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ-****ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟ**

1. Χαρακτηρισμός του ενδίκου μέσου της ανακοπής ως προσφυγής, εφόσον στρέφεται κατά αποφάσεων που επιβάλλουν πειθαρχικές ποινές ν. 2721/1999: Κατά την έννοια της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κ.Δ.Δ. (ν. 2717/1999), ως «χρηματικές διαφορές» για τον καθορισμό της καθύλην αρμοδιότητας των τακτικών Διοικ. Δικαστηρίων δεν νοούνται τα πρόστιμα που επιβάλλονται ως πειθαρχική ποινή στα μέλη των επαγγελματικών ενώσεων με χαρακτήρα Ν.Π.Δ.Δ. , αφού η λύση τέτοιων διαφορών δεν είναι αμιγώς οικονομική, όπως απαιτεί η εν λόγω διάταξη του Κ.Δ.Δ., αλλά ο προέχων χαρακτήρας αυτών είναι η πειθαρχική αποδοκιμασία των μελών των εν λόγω νομικών προσώπων. Επομένως, σε κάθε περίπτωση επιβολής πειθαρχικής ποινής, ανεξαρτήτως αν επιβάλλεται μ' αυτήν πρόστιμο που δεν υπερβαίνει το ποσό των 2.000.000 δραχμών, καθύλην αρμόδιο για την εκδίκαση αυτής είναι το αρμόδιο Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο. Οι αποφάσεις, με τις οποίες επιβάλλονται οι παραπάνω ποινές, δεν προσβάλλονται με το ένδικο μέσο της ανακοπής, αλλά με το αντίστοιχο της προσφυγής, η δε ασκηθείσα εν προκειμένω ανακοπή πρέπει να ερμηνευθεί ως προσφυγή.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (19^ο) 4095/2001

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου-Λέζα

2.Δικαιοδοσία επί ανακοπής κατά επιταγής προς πληρωμή: Από την άσκηση ανακοπής που στρέφεται κατά επιταγής προς πληρωμή βάσει απογράφου που, σύμφωνα με το άρθρο 199 ΚΔΔ έχει εκδοθεί με βάση εκτελεστό τίτλο τελεσίδικη καταψηφιστική δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί σε αγωγή, η οποία αφορά ικανοποίηση απαίτησης ιδιώτη δανειστή, κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή και για τον οποίο έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Κ ΠολΔ , η διαφορά που δημιουργείται είναι ιδιωτική και για την επίλυσή της δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά και όχι τα διοικητικά δικαστήρια.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 3341/2001

Δικαστής: Άννα Καλλίρη

3. Δικαιοδοσία επί ανακοπής κατά εκθέσεως αναγκαστικής εκτελέσεως:
Σχετικά με την ανακοπή τρίτου κατά της διοικητικής εκτελέσεως, η οποία αφορά ακίνητο που κατασχέθηκε και γίνεται για την εξόφληση χρεών προς το Δημόσιο, το αντικείμενο της δίκης είναι το δικαίωμα κυριότητας του ανακόπτοντος, η αναγνώριση του οποίου θα έχει ως αποτέλεσμα την ακυρότητα της κατασχέσεως που επιβλήθηκε. Επομένως η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση της παραπάνω ανακοπής του τρίτου, του οποίου θίγονται με την κατάσχεση τα εμπράγματα επί του ακινήτου δικαιώματα, φέρει τα χαρακτηριστικά της ιδιωτικής διαφοράς, ανεξάρτητα από το αντικείμενο της απαιτήσεως για την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, το οποίο δεν αποτελεί αναγκαίο και υποχρεωτικό στοιχείο έρευνας για το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 170/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

4. Δικαιοδοσία επί ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού :
Αρμόδια για την εκδίκαση της ανακοπής είναι τα πολιτικά δικαστήρια, εφόσον η υποκειμένη αιτία (εν προκειμένω μίσθωση καταστήματος από το Δήμο) είναι ιδιωτικού δικαίου.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Ν. 1406-Αναστολών) 837/2001

Δικαστής: Ελένη Παναγοπούλου

5. Δικαιοδοσία επί διαφοράς αποζημιώσεως για αποκατάσταση των ζημιών αυτοκινήτου του Δημοσίου : Από τις διατάξεις των άρθρων 94 παρ.1 και 3 του Συντάγματος, 1, 2 εδάφ.ια΄ του ν.1406/1983 και 1, 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας συνάγεται ότι υπάγεται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, η διαφορά σε περίπτωση που η υποκειμένη σχέση, στην οποία στηρίζεται ο αποτελών το θεμέλιο της διοικητικής εκτελέσεως τίτλος του άρθρου 2 παρ.2 του ν.δ/τος 356/1974 (νόμιμος τίτλος), είναι δημοσίου δικαίου, άλλως , αν η υποκειμένη σχέση είναι ιδιωτικού δικαίου και ο, κατά τα ανωτέρω,

τίτλος αναφέρεται σε απαίτηση ιδιωτικού δικαίου, η διαφορά υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (βλ. ΑΕΔ 18/1993, 23/1999, και ΣΤΕ 1669/1997, Ολομ. ΣΤΕ 1080, 60/1995, 3212/1994). Επομένως, η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση ανακοπής από τον θιγόμενο ιδιώτη στα πλαίσια της διοικητικής εκτελέσεως, που επισπεύδεται για την ικανοποίηση απαιτήσεως ιδιωτικού δικαίου, φέρει τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ιδιωτικής διαφοράς, η φύση της οποίας δεν μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής βεβαιωτικής διαδικασίας από όργανα της διοικήσεως και την είσπραξη της απαιτήσεως από το δημόσιο ταμείο (βλ. ΑΕΔ 5/1989). Διαφορά από την είσπραξη απαιτήσεως (αποζημιώσεως) του Δημοσίου για την αποκατάσταση ζημιών αυτοκινήτου του Δημοσίου, που επιδικάστηκε από τα πολιτικά δικαστήρια, υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων .

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 2508-9/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

6. Δικαιοδοσία επί είσπραξης μισθωμάτων αναψυκτηρίου : Υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων η διαφορά από την είσπραξη μισθωμάτων αναψυκτηρίου σε δημοτικό άλσος.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (16^ο) 2411/2001

Δικαστής: Παναγιώτης Καραλής

7. Δικαιοδοσία επί είσπραξης μισθωμάτων εκχωρηθέντων στο Δημόσιο : Υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων η διαφορά από την είσπραξη μισθωμάτων που εκχωρήθηκαν στο Δημόσιο, διότι αφορά στην είσπραξη ιδιωτικής απαιτήσεως του Δημοσίου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 4747/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης.

8. Δικαιοδοσία επί εισπράξεως απαιτήσεως του Δημοσίου κατά οφειλέτη και εγγυητή δανείου : Υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων η διαφορά από την είσπραξη απαιτήσεως του δημοσίου κατά του οφειλέτη και του εγγυητή δανείου που ελήφθη από Τράπεζα με την εγγύηση του Δημοσίου.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 3988/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

9. Δικαιοδοσία επί εισπράξεως απαιτήσεως από τηλεπικοινωνιακά τέλη:

Υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων η διαφορά από την εισπράξη απαιτήσεως από τηλεπικοινωνιακά τέλη του Ο.Τ.Ε.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (27°) 9583/2002

Δικαστής: Γεωργία Κολοκυθά

10. Δικαιοδοσία επί εκποίησης ζώων βουστασίου: Δεν προσβάλλεται με ανακοπή, κατά τις διατάξεις των άρθρων 216 και επόμε. του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η επισπευδόμενη εκποίηση ζώων βουστασίου από την προβλεπόμενη από το άρθρο 8 του ν.1590/1986 επιτροπή. Η απομάκρυνση και η εκποίηση ζώων αφορά στη διαδικασία εκτελέσεως νομαρχιακής αποφάσεως, ώστε στερείται εκτελεστού χαρακτήρα.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (15°) 1213/2001

Δικαστής : Νικηφόρος Σιδερής

11. Δικαιοδοσία επί προστίμων κεφαλαιαγοράς: Οι διοικητικές διαφορές που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της νομιμότητας των προστίμων που επιβάλλονται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, κατ'άρθρο 72 παρ.2 του ν.1969/1991, σε βάρος φυσικών ή νομικών προσώπων, που δημοσιεύουν ή διαδίδουν ανακριβείς πληροφορίες για κινητές αξίες εισηγμένες στη χρηματιστηριακή αγορά, υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 25/2001

Δικαστής: Κων/νος Καραλέκας

12. Δικαιοδοσία επί προστίμων κεφαλαιαγοράς: Παραδεκτώς προσβάλλεται, με το ένδικο μέσο της ανακοπής, λειτουργούσης ως παράλληλης προσφυγής, πράξη επιβολής προστίμου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, εφόσον η πράξη εκδόθηκε πριν την θέση σε ισχύ του Κώδικα Διοικητικής

Δικονομίας (17.7.1999), διότι, κατά γενική αρχή του διοικητικού δικονομικού δικαίου, το παραδεκτό των ενδίκων μέσων κρίνεται σύμφωνα με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο εκδόσεως της διοικητικής πράξεως και με την επιβολή της ως άνω κυρώσεως δεν καταλείπονται κατά νόμο άλλες συνέπειες διοικητικής φύσεως.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 6604/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

13. Δικαιοδοσία επί προβληματικών επιχειρήσεων: Η διαδικασία υπαγωγής επιχειρήσεων που τελούν υπό πτώχευση, κατάσταση παύσεως των πληρωμών κ.τ.λ., κατ' άρθρο 46 Α του ν.1892/1990, σε καθεστώς ειδικής εκκαθαρίσεως, προσομοιάζει με τη διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως. Οι διαφορές που ανακύπτουν κατά τη διαδικασία της ως άνω εκκαθαρίσεως και ειδικότερα οι διαφορές που αφορούν τον τρόπο και την έκταση της ικανοποιήσεως των δανειστών των ως άνω επιχειρήσεων υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, εφόσον η εν λόγω διαδικασία αποβλέπει, δια της αναλόγου εφαρμογής των άρθρων 974 έως 980 και 1006 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στην ικανοποίηση απαιτήσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξαρτήτως της ειδικότερης φύσεως της απαιτήσεως, η οποία αναγγέλλεται προς κατάταξη.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 2202/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

14. Δικαιοδοσία ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης από οφειλή στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού (Ο.Δ.Δ.Υ.): Η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση της ανακοπής κατά πράξεων της εκτέλεσης που στηρίζονται σε νόμιμο τίτλο, προερχόμενο από έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου φέρει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ιδιωτικής διαφοράς, η φύση της οποίας δεν μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής βεβαιωτικής διαδικασίας από όργανα της διοίκησης και την είσπραξη από τα δημόσια ταμεία. – Ο Ο.Δ.Δ.Υ. διαχειρίζεται κινητά πράγματα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. Από αυτό συνάγεται ότι η σύμβαση

πώλησης μεταξύ του Ο.Δ.Δ.Υ. και του ιδιώτη αγοραστή, που συνάφθηκε μετά από διαδικασία πλειοδοτικού διαγωνισμού, είναι σύμβαση ιδιωτικού δικαίου . Συνεπώς, για την εκδίκαση ανακοπής κατά ταμειακής βεβαιώσεως , με την οποία βεβαιώθηκε ως έσοδο οφειλή από την εν λόγω σύμβαση, δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 891/2001

Δικαστής: Άννα Καλλίρη

15. Δικαιοδοσία ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης από οφειλή στον Ελληνικό Οργανισμό Μικρών Μεσαίων Επιχειρήσεων και Χειροτεχνίας (Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ.): Η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση της ανακοπής κατά πράξεων της εκτέλεσης που στηρίζονται σε νόμιμο τίτλο , προερχόμενο από έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου φέρει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της ιδιωτικής διαφοράς, η φύση της οποίας δεν μεταβάλλεται με την παρεμβολή της διοικητικής βεβαιωτικής διαδικασίας από όργανα της διοίκησης και την είσπραξη από τα δημόσια ταμεία. – Ο Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. χορηγεί βιοτεχνικά δάνεια, οικονομικές ενισχύσεις ή επιχορηγήσεις σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις προς προώθηση της εγχώριας βιοτεχνίας. Οι όροι και οι προϋποθέσεις των δανείων αυτών ρυθμίζονται από το ιδιωτικό δίκαιο και δεν παρέχουν στο συμβαλλόμενο Δημόσιο την ευχέρεια μονομερούς κυριαρχικής επεμβάσεως επί της σύμβασης ή επιβολής κυρώσεων. Από αυτό συνάγεται ότι η σύμβαση δανείου μεταξύ του Ε.Ο.Μ.Μ.Ε.Χ. και του ιδιώτη δανειολήπτη είναι σύμβαση ιδιωτικού δικαίου . Συνεπώς, για την εκδίκαση ανακοπής κατά ταμειακής βεβαιώσεως , με την οποία βεβαιώθηκε ως έσοδο οφειλή από την εν λόγω σύμβαση, δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 4408/2001

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

16. Δικαιοδοσία επί ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης ληξιπρόθεσμου χρέους από σύμβαση δανείου με Εθνική Τράπεζα: Με βάση χρηματικό κατάλογο , που συνέταξε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και αφορούσε οφειλές δικαιούχων δανείων, χορηγηθέντων σύμφωνα με το ν. 1138/1972 «περί

βελτιώσεως των στεγαστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας», βεβαιώθηκε ταμειακώς ληξιπρόθεσμο χρέος, προερχόμενο από σύμβαση δανείου ως ανωτέρω.- Με τα δεδομένα αυτά, εφόσον ο χρηματικός κατάλογος που συνέταξε η Εθνική Τράπεζα και αποτελεί το νόμιμο τίτλο αποδεικνύει απαίτηση ιδιωτικού δικαίου, η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση της ανακοπής είναι ιδιωτική και υπάγεται στα πολιτικά δικαστήρια, ενώ η φύση της δεν μεταβάλλεται από το γεγονός ότι η εν λόγω απαίτηση εκχωρήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο και η είσπραξή της ως δημοσίου εσόδου επισπεύδεται από το αρμόδιο δημόσιο ταμείο.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (29^ο) 4042/2001

Δικαστής: Ασημίνα Νικολακοπούλου

17. Δικαιοδοσία επί ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης βάσει πρωτοκόλλου επιβολής αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης: Η διαφορά που δημιουργείται από την επιβολή αποζημιώσεως με πρωτόκολλο της Περιφερειακής Κτηματικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών βάσει του άρθρου 115 του από 11/12.11/29 π.δ./τος «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» φέρει τα χαρακτηριστικά ιδιωτικής διαφοράς, αφού η εν λόγω αποζημίωση, επιβαλλόμενη σε βάρος εκείνου που έχει κάνει αυθαίρετη χρήση δημοσίου κτήματος, έχει το χαρακτήρα ανταλλάγματος, ανάλογου με το οφειλόμενο στον εκμισθωτή ιδιωτικού ακινήτου μίσθωμα, για την ωφέλεια που αποκομίζει ο αυθαίρετος χρήστης. Συνεπώς, για την εκδίκαση ανακοπής του άρθρου 73 παρ. 1 του Κ.Ε.Δ.Ε. κατά ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώθηκε ως έσοδο οφειλή προερχόμενη από αποζημίωση λόγω αυθαίρετης χρήσης δημοσίου κτήματος, δικαιοδοσία έχουν τα πολιτικά δικαστήρια.

Τριμελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 875/2001

Πρόεδρος: Ιωάννης Σπερελάκης

Εισηγήτρια: Ελένη Δημοπούλου

18. Δικαιοδοσία επί ανακοπής με βάση Κ.Πολ.Δ. –Ανακοπή κατά απογράφου απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετ' επιταγής προς

εκτέλεση: Υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων η διαφορά από την άσκηση ανακοπής του Ελληνικού Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. κατά πράξεων που αφορούν την κατ' αυτών αναγκαστική εκτέλεση, η οποία χωρεί με βάση τις διατάξεις του Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας και στρέφεται κατά της ιδιωτικής τους περιουσίας. Κρίση ότι η εκδίκαση της ανακοπής κατά του πρώτου απογράφου εκτελεστού με επιταγή προς εκτέλεση αμετάκλητης απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία επιδικάστηκαν διαφορές συντάξεων σε συνταξιούχο δημόσιο λειτουργό υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (4^ο) 1108/2001

Δικαστής: Μαρία Αγγελίδου.

19. Ανακοπή κατά απογράφου αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου μετ' επιταγής προς εκτέλεση : Υπάγεται στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου η διαφορά από την άσκηση ανακοπής του Ελληνικού Δημοσίου κατά πράξεως εκτελέσεως (πρώτο απόγραφο εκτελεστό), με βάση νόμιμο τίτλο απόφαση του ως άνω Δικαστηρίου που αφορά στην απονομή ή αναπροσαρμογή συντάξεως δημοσίου λειτουργού, λόγω αρμοδιότητας του εν λόγω Δικαστηρίου για τη διάγνωση του ουσιαστικού δικαιώματος του συνταξιούχου .

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 536, 2292/2000

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης.

20. Δικαιοδοσία επί αναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου: Οι διαφορές περί την αναγκαστική εκτέλεση αμετάκλητων καταψηφιστικού χαρακτήρα αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί συνταξιοδοτικών διαφορών σε βάρος του Δημοσίου κ.λπ. , εφόσον η υποκείμενη σχέση έχει το χαρακτήρα απαίτησης δημοσίου δικαίου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, ως περί την εκτέλεση διοικητικές διαφορές ουσίας, υπάγονται στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων , τα οποία και εδώ θα εφαρμόσουν «αναλόγως» , σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 199

Κ.Δ.Δ. που τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής, τις σχετικές περί αναγκαστικής εκτέλεσεως καταψηφιστικών δικαστικών αποφάσεων διατάξεις του Κ.Πολ.Δ.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. 4446/1999

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

21. Δικαιοδοσία επί αναγκαστικής εκτέλεσεως αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου: Όταν επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου που είναι εκτελεστός τίτλος, με επιμέλεια ιδιώτη δανειστή για τον οποίον έχουν εφαρμογή οι σχετικές διατάξεις του Κ ΠολΔ, η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση ανακοπής κατά των πράξεων της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης που αρχίζει με την επίδοση στο Δημόσιο του αντιγράφου του απογράφου της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με επιταγή για εκτέλεση, είναι ιδιωτική και υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, ασχέτως της φύσης της υποκείμενης σχέσης στην οποία στηρίζεται ο εκτελεστός τίτλος.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 54/2001

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

22. Δικαιοδοσία επί αναγκαστικής εκτέλεσεως αποφάσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου: Οι διαφορές που είναι από τη φύση τους διοικητικές δεν μπορούν να υπαχθούν με νόμο στα διοικητικά δικαστήρια. Υπαγωγή στα τελευταία των διαφορών ουσίας που αναφύονται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας που αφορά την είσπραξη δημοσίων εσόδων. Όταν επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που είναι εκτελεστός τίτλος, με επιμέλεια ιδιώτη δανειστή κατά τις διατάξεις του ΚΠολΔ, η διαφορά που δημιουργείται από την άσκηση ανακοπής είναι ιδιωτική και υπάγεται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, προϋπόθεση που εξετάζεται αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο. Απορρίπτεται η ανακοπή.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. 4414/1999

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

-Β- ΔΙΑΔΙΚΟΙ

Έλλειψη νομιμοποίησης του Ελληνικού Δημοσίου : Το Ελληνικό Δημόσιο δεν νομιμοποιείται, κατ'άρθρο 28 του ν.2579/1998 να παρασταθεί ως διάδικος, όταν η αρμοδία Δ.Ο.Υ. επιμελείται για την είσπραξη προστίμου υπέρ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Αποβολή του Ελληνικού Δημοσίου.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 25/2001

Δικαστής : Κων/νος Καραλέκας

-Γ- ΠΑΡΕΜΠΙΠΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ ΝΟΜΙΜΟΥ ΤΙΤΛΟΥ

1. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου: Για να χωρήσει νομίμως η ταμειακή (εν στενή εννοία) βεβαίωση δημοτικού φόρου, τέλους κ.λπ. προαπαιτείται η νόμιμη κοινοποίηση του αποσπάσματος ή της ειδοποίησης περί της επιβολής του δημοτικού τέλους, ακόμη και σε περίπτωση καταλογισμού βάσει δηλώσεως του υποχρέου. Δεν συντρέχει νόμιμη κοινοποίηση περί της εγγραφής της ανακόπτουσας σε χρηματικό κατάλογο, εάν στο οικείο αποδεικτικό επιδόσεως δεν διευκρινίζεται αν ο τόπος της επιδόσεως αποτελεί το χώρο εργασίας της και δεν προκύπτει η ιδιότητα του φερομένου ως παραλαβόντος συζύγου της.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (26^ο) 1896/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

2. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου : Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ερμηνευομένων υπό το πρίσμα των άρθρων 20 παρ. 1 του Συντάγματος και 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που επιτάσσουν την ανάγκη της διασφάλισης ικανοποιητικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων του πολίτη, το Δικαστήριο, κατά τον έλεγχο του κύρους της ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία βεβαιώνεται "εν στενή εννοία" κύρωση χρηματικού χαρακτήρα, εφόσον δεν έχει προβλεφθεί η δυνατότητα άσκησης προσφυγής ουσίας κατά της καταλογιστικής πράξης επί της οποίας αυτή ερείδεται ή το προβλεπόμενο κατ' αυτής ένδικο βοήθημα δεν παρέχει ισοδύναμη μ' αυτή (την προσφυγή ουσίας) ένδικη προστασία, προβαίνει παρεμπιπτόντως στον έλεγχο όχι μόνο της νομικής αλλά και της ουσιαστικής

βασιμότητας αυτής (της πράξης), παρά τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω νόμου (2717/1999), κατά την οποία ο έλεγχος του τίτλου "κατά τα πράγματα", περιορίζεται μόνο στον έλεγχο "της πλάνης περί τα πράγματα", δεδομένου ότι αυτή (η αιτιολογική έκθεση) αποτελεί απλό ερμηνευτικό βοήθημα για την αναζήτηση της έννοιας μιας διάταξης, όταν ιδίως το γράμμα της δεν είναι σαφές (ΣτΕ 3046/1997). Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο δύναται όχι μόνο να ακυρώσει αλλά και να μεταρρυθμίσει την πράξη ταμειακής βεβαίωσης.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 9927/2002

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου – Λέζα

3. Παρεμπόπτων έλεγχος νομίμου τίτλου: Για να χωρήσει νομίμως η ταμειακή (εν στενή εννοία) βεβαίωση απαιτήσεως προερχομένης από φόρο γονικής παροχής και πρόστιμο λόγω ανακρίβειας της δηλώσεως προαπαιτείται η νόμιμη κοινοποίηση των αντίστοιχων καταλογιστικών πράξεων, ώστε να κινηθεί το πρώτον η προθεσμία ασκήσεως κατ' αυτών προσφυγής . Δεν συντρέχει νόμιμη κοινοποίηση της πράξεως καταλογισμού φόρου γονικής παροχής και της πράξεως επιβολής προστίμου προς την ανακόπτουσα , διότι επιδόθηκαν στο Δήμαρχο Αθηναίων, με το σκεπτικό ότι η ανακόπτουσα ήταν άγνωστης διαμονής και όχι στη διεύθυνση της κατοικίας της, που αναγραφόταν στη δήλωση γονικής παροχής.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (25^ο) 4410/2001

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

4. Παρεμπόπτων έλεγχος νομίμου τίτλου: Σε περίπτωση ακυρώσεως προηγούμενης ταμειακής βεβαιώσεως , εκδιδόμενη επί τη βάσει αρχικού φύλλου ελέγχου που παρέμεινε ισχυρό και δεν απώλεσε ποτέ την ισχύ του, δεν μπορούσε νομίμως η προϊσταμένη αρχή να προβεί στην έκδοση νέου φύλλου ελέγχου και στη σύνταξη με βάση αυτό της προσβαλλόμενης νέας ταμειακής βεβαίωσης, η οποία για το λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 4620/2001

Δικαστής : Αγγελική Παπαπαναγιώτου- Λέζα

5. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου – αποφάσεως επιβολής προστίμου ανέγερσης αυθαίρετης κατασκευής: Ο παρεμπίπτων έλεγχος του τίτλου , βάσει του οποίου έγινε η ταμειακή βεβαίωση, επιτρέπεται κατά το νόμο και τα πράγματα , εφόσον δεν προβλέπεται κατ' αυτού ένδικο βοήθημα που επιτρέπει τον έλεγχό του κατά το νόμο και την ουσία ή δεν υφίσταται σχετικώς δεδικασμένο. – Ταμειακή βεβαίωση οφειλής προερχόμενης από επιβολή προστίμου ανέγερσης αυθαίρετης κατασκευής. Κατά παράβαση του άρθρου 1 παρ. 2 του π.δ. 267/1998 για τον υπολογισμό των προστίμων λήφθηκαν υπόψη τα συνολικά εμβαδά των ανεγερθεισών από τεχνική εταιρεία εγκαταστάσεων και όχι οι επιφάνειες που καλύφθηκαν από τις αυθαίρετες κατασκευές.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 3352/2001

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

6. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου – αποφάσεως επιβολής προστίμου ανέγερσης αυθαίρετης κατασκευής: Παρεμπίπτων έλεγχος νομιμότητας από το διοικητικό δικαστήριο της πράξεως επιβολής προστίμου για την ανέγερση και τη διατήρηση αυθαίρετου κτίσματος-Για να είναι νόμιμη, κατ' άρθρα 17 του ν.1337/1983 και 1, 2 και 4 του π.δ/τος της 3/8.9.1983, η απόφαση επιβολής προστίμου ανέγερσης και διατήρησης αυθαίρετου κτίσματος , πρέπει να γίνεται στην οικεία απόφαση επιβολής προστίμου η ανάλυση και ο υπολογισμός του προστίμου. Η ως άνω επιταγή του νόμου στοιχεί με την υποχρέωση της Διοικήσεως να αιτιολογεί τις δυσμενείς διοικητικές πράξεις, όπως αποτελεί η πράξη επιβολής προστίμου, ώστε να γνωρίζει ο διοικούμενος και ενδεχομένως να μπορεί να προβάλλει αντιρρήσεις ως προς τον τρόπο υπολογισμού και το ύψος του προστίμου. Ακύρωση πράξεως επιβολής προστίμου, στην οποία δεν γίνεται ανάλυση και υπολογισμός του προστίμου ανεγέρσεως και διατηρήσεως αυθαίρετου κτίσματος.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 2205/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

7. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης περί επιβολής προστίμου για παράβαση διατάξεων του ν.

2251/1994 «Προστασία Καταναλωτών»: Όταν η διαφορά από την προσβολή της διοικητικής πράξης που συνιστά τον τίτλο, βάσει του οποίου έγινε η βεβαίωση, είναι ακυρωτική, τότε ο παρεμπόπτων έλεγχος της πράξης αυτής είναι της ίδιας έκτασης με τον κύριο έλεγχο που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαφοράς που γεννάται εξ αφορμής της ευθείας προσβολής της. Είναι, δηλαδή, έλεγχος νομιμότητας, ο οποίος περιλαμβάνει και την πλάνη περί τα πράγματα. –Νόμιμη η επιβολή προστίμου για παραπλανητική διαφήμιση σε περίπτωση, όπου αποδίδεται στον καταγγέλλοντα, που απάγγειλε στο πλαίσιο τηλεοπτικής εκπομπής κείμενο σχετικό με τις δυνατότητες μηχανήματος αδυνατίσματος, ονοματεπώνυμο και ιδιότητα που δεν είχε.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 181/2001

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

8. Παρεμπόπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- πράξης Γενικής Διεύθυνσης Μισθών και Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους: Η επίκληση εκ μέρους της ανακόπτουσας της παράνομης περικοπής της συντάξεώς της με πράξη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, δυνάμει της οποίας συντάχθηκε η προσβαλλόμενη ταμειακή βεβαίωση που αποβλέπει στην επιστροφή των αχρεωστήτως καταβλημένων συντάξεων, δεν μπορεί να ελεγχθεί στο πλαίσιο της ανακοπής του Κ.Ε.Δ.Ε., διότι αποτελεί ζήτημα υπαγόμενο στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου. –Η ατομική ειδοποίηση δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των προσβαλλομένων πράξεων εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 217 Κ.Δ.Δ. και για το λόγο αυτό τυχόν ελλείψεις της δεν επηρεάζουν τη νομιμότητα της αντίστοιχης ταμειακής βεβαιώσεως.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (28^ο) 2949/2001

Δικαστής: Βασιλική Νικολοπούλου

9. Παρεμπόπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- αποφάσεως Υπουργού Γεωργίας για επιστροφή ενισχύσεως ελαιολάδου: Στην ανακόπτουσα είχε καταβληθεί από τη Διεύθυνση Διαχείρισης Γεωργικών Προϊόντων του Υπουργείου Γεωργίας (Δι.ΔΑ.ΓΕ.Π.) μετά από σχετική εισήγηση του Οργανισμού Ελέγχου Ενισχύσεων Ελαιολάδου (Ο.Ε.Ε.Ε.) ενίσχυση με βάση τις

προσκομιζόμενες από αυτήν διασαφήσεις εξαγωγής συσκευασμένου ελαιολάδου σε τρίτες χώρες. Στη συνέχεια, μετά από έλεγχο της Τελωνειακής Διεύθυνσης Ελέγχου Οικονομικού Εγκλήματος διαπιστώθηκε ότι η εμφανιζόμενη ως διακινούμενη ποσότητα ελαιολάδου αφορούσε σογιέλαιο. Κατόπιν τούτου, ο Υπουργός Γεωργίας εξέδωσε αποφάσεις, με τις οποίες υποχρέωσε την ανακόπτουσα σε επιστροφή των ενισχύσεων και των επ' αυτών τόκων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών. Με βάση τις αποφάσεις του Υπουργού εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες ταμειακές βεβαιώσεις, κατά των οποίων όμως δεν μπορούν να προβληθούν λόγοι, που αναφέρονται σε αμφισβήτηση των πραγματικών διαπιστώσεων των ελεγκτικών οργάνων, ούτε σε παραγραφή των σχετικών αξιώσεων, διότι αυτοί οι ισχυρισμοί μπορούν να προβληθούν μόνο στο πλαίσιο προσφυγής κατά των αποφάσεων του Υπουργού. –Εξάλλου η πρότερη προσβολή άλλων ταμειακών βεβαιώσεων που αφορούν στο ίδιο χρέος δεν συνεπάγεται εκκρεμοδικία κατά την έννοια του νόμου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (30^ο) 1928/2001

Δικαστής: Ελένη Παναγοπούλου

10. Παρεμπόπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- αποφάσεων Σ.Χ.Ο.Π.: Οι διαφορές που ανακύπτουν αναφορικά με το κύρος των πράξεων που προβλέπονται στα ΠΔ 5/12-7-1983 και 3/8-9-1983 (απόφαση Επιτροπής της οικείας Πολεοδομικής Υπηρεσίας επί ενδικοφανούς προσφυγής κατά της εκθέσεως αυτοψίας, με την οποία χαρακτηρίζεται κτίσμα ως αυθαίρετο, και απόφαση Σ.Χ.Ο.Π. με την οποία επιβάλλεται πρόστιμο ως διοικητική κύρωση) ανήκαν κατά την έναρξη ισχύος του ν. 1406/1983 στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Σ.τ.Ε. Η θέση σε ισχύ του Νόμου αυτού δεν ασκεί καμμία επιρροή στη φύση των διαφορών αυτών. Με το ν. 2721/1997, η πρώτη κατηγορία των ανωτέρω διαφορών μεταφέρθηκε στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Διοικητικού Εφετείου. Κατά την εξέταση ανακοπής κατά της ταμειακής βεβαίωσης του ως άνω προστίμου ερευνώνται και οι λόγοι που άπτονται της ουσιαστικής βασιμότητας της πράξης καταλογισμού αυτού. Ανακοπή του άρθρου 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Ενδεικτική η αναφορά των πράξεων, κατά των οποίων

χωρεί η ανακοπή. Σε κάθε περίπτωση, προϋποτίθεται εκτελεστή πράξη η ειδοποίηση, με την οποία καλείται ο πολίτης να καταβάλει χρέος του προς το Δημόσιο, ΝΠΔΔ ή ΟΤΑ και ενημερώνεται ότι, σε περίπτωση μη εξόφλησής του, θα επιχειρηθεί σε βάρος του αναγκαστική εκτέλεση.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. 1942/2000

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου- Λέζα

11. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- αποφάσεων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς : Ο παρεμπίπτων έλεγχος της εγκυρότητας του νόμιμου τίτλου εκτείνεται αυτεπαγγέλτως στο σύνολο της πράξεως, προκειμένου να διακριβωθεί αν η πράξη έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο ή από συλλογικό όργανο που δεν έχει νόμιμη συγκρότηση ή σύνθεση, αν η πράξη είναι πλημμελής κατά τη νόμιμη βάση της, ή αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 7578/2002

Δικαστής Δημήτριος Σπηλιώτης

12. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- αποφάσεων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς : Το δικαστήριο δύναται να ερευνήσει στα πλαίσια της ανακοπής του άρθρου 224 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας παρεμπιπτόντως τον νόμιμο τίτλο μόνο κατά το νόμο και τα πράγματα και όχι το ύψος του προστίμου, το οποίο βεβαιώθηκε με βάση τον τίτλο. Περίπτωση προστίμου από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, λόγω παραλείψεως της, κατά τις διατάξεις του π.δ/τος 51/1992, αναγγελίας στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την απόκτηση ή την εκχώρηση σημαντικής συμμετοχής σε εταιρία εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (28ο) 1227/2003

Δικαστής: Βασιλική Νικολοπούλου

13. Παρεμπίπτων έλεγχος νομίμου τίτλου- αποφάσεων Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς : Ο παρεμπίπτων έλεγχος του τίτλου από τα διοικητικά δικαστήρια περιορίζεται στον έλεγχο της πλάνης περί τα πράγματα, δηλαδή εάν αποδεικνύεται, σε περίπτωση επιβολής προστίμου από την Επιτροπή

Κεφαλαιαγοράς, ότι η κρίση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς στηρίχθηκε σε ανύπαρκτα ή ανακριβή στοιχεία, δεδομένα ή προϋποθέσεις- Κρίση για την τεχνητή διαμόρφωση της τιμής της μετοχής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 25/2001

Δικαστής: Κων/νος Καραλέκας

-Δ- ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ

1. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης κατά κληρονόμου: Αν γίνει ταμειακή βεβαίωση πριν από το θάνατο του οφειλέτη, υφίσταται καταρχήν νόμιμος έγκυρος τίτλος προς είσπραξη του χρέους από τους κληρονόμους, χωρίς να απαιτείται να γίνει νέα βεβαίωση στο όνομά τους, επιβάλλεται όμως να γίνει με έγγραφο του Προϊσταμένου της οικείας Δ.Ο.Υ. επιμερισμός της οφειλής κατά το λόγο της κληρονομικής μερίδας του καθενός, προκειμένου να καταστεί το χρέος βέβαιο και εκκαθαρισμένο, σε ό,τι αφορά το πρόσωπο καθενός από τους κληρονόμους, άλλως δεν υφίσταται νόμιμος τίτλος προς είσπραξη του χρέους και δεν είναι νόμιμη η επιβολή αναγκαστικής κατάσχεσης σε βάρος του κληρονόμου του αρχικού υποχρέου.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (6^ο) 2386/2001

Δικαστής: Νικόλαος Πετρακόπουλος

2. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης κατά θανόντος : Δεν είναι νόμιμη η ταμειακή βεβαίωση που γίνεται στο όνομα ανυπάρκτου προσώπου και μάλιστα μετά το θάνατο αυτού. Κρίση ότι η ταμειακή βεβαίωση πρέπει να γίνει στο όνομα του κάθε κληρονόμου του θανόντος οφειλέτη και κατά το λόγο της κληρονομικής του μερίδας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 2888/2002

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

3. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης βάσει δηλώσεως φόρου κληρονομίας: Για να χωρήσει νομίμως η ταμειακή «εν στενή εννοία» βεβαίωση

φόρου κληρονομιάς πρέπει να υπάρχει νόμιμος τίτλος. Τέτοιος τίτλος είναι η δήλωση του φορολογουμένου, με βάση την οποία εκδίδεται το ατομικό φύλλο βεβαιώσεως, που αντιστοιχεί, για τη βεβαίωση άλλων φόρων, με την εγγραφή στο χρηματικό κατάλογο. Με το ατομικό φύλλο δεν δύναται να τροποποιηθούν τα στοιχεία της δηλώσεως. Ο φορολογούμενος, όμως, δύναται με ανακοπή κατά της πράξεως ταμειακής βεβαιώσεως να αμφισβητήσει τη νομιμότητά της, προβάλλων λόγους που αφορούν στη εγκυρότητα της υποβληθείσας δηλώσεως φόρου κληρονομιάς. Κρίση ότι δεν για την υποβληθείσα δήλωση φόρου κληρονομιάς δεν υπήρχε έγγραφη πληρεξουσιότητα.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 3266-7/2001

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

4. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη δήλωσης σχετικά με την επέλευση επιδικίας ως προς το κληρονομικό δικαίωμα: Εφόσον ο ανακόππων δεν δήλωσε με τη δήλωση φόρου κληρονομιάς ότι το κληρονομικό του δικαίωμα κατέστη επίδικο ή ότι δεν βρίσκονται στη νομή του τα κληρονομιαία στοιχεία, ώστε να συντρέχει περίπτωση μετάθεσης εκ του νόμου του χρόνου γένεσης της φορολογικής του υποχρέωσης κατ' άρθρο 7 περ. γ' ν.δ. 113/1973, η ταμειακή βεβαίωση που εκδόθηκε με βάση το περιεχόμενο της πιο πάνω δηλώσεως και το αντίστοιχο ατομικό φύλλο βεβαίωσης είναι νόμιμη.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (1^ο) 2239/2001

Δικαστής: Θεοδώρα Τούμπα

5. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης βάσει συμπληρωματικής δηλώσεως φορολογίας εισοδήματος : Απορρίπτεται ο ισχυρισμός, σύμφωνα με τον οποίο δεν έχει συγκροτηθεί νόμιμος τίτλος λόγω μη κοινοποίησης συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, διότι νόμιμο τίτλο αποτελεί η υποβληθείσα από τον ανακόπποντα συμπληρωματική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, νόμιμα δε με βάση τον τίτλο αυτό χώρησε η διαδικασία της ταμειακής βεβαιώσεως. Εξάλλου, ο ισχυρισμός περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου προς είσπραξη της επίδικης απαιτήσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτως προβαλλόμενος για πρώτη φορά με την προσθήκη -αντίκρουση.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 343/2001**Διακστής: Μαρία Παπαχαραλάμπους- Δασκαλάκη**

6. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε συμμόρφωση με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: Με την ανακοπή δύναται να ζητηθεί μόνο η ακύρωση πράξεως αναγκαστικής εκτελέσεως και όχι η επιστροφή βεβαιωθέντος ποσού.- Η καταβολή του ταμειακώς βεβαιούμενου ποσού από την ανακόπτουσα εταιρεία διενεργείται για την αποφυγή δυσμενών συνεπειών (επιβολή προσαυξήσεων, κατάσχεση κ.λπ.) και δεν καθιστά την ανακοπή ως अपαράδεκτη ελλείπει εννόμου συμφέροντος ή ελλείπει αντικειμένου. – Σύμφωνα με το άρθρο 92 Συνθ. Ε.Ο.Κ. ενισχύσεις που χορηγούνται με οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη- μέλη και νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ελεύθερο ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Η αναζήτηση των παρανόμως χορηγηθεισών ενισχύσεων, που οδήγησαν σε νόθευση του ανταγωνισμού και στρέβλωση της αγοράς, διενεργείται μετά από απόφαση της Επιτροπής σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου. Πέραν από την υποχρέωση επιστροφής των ενισχύσεων μπορεί να επιβληθεί και η καταβολή τόκων προς αντιστάθμιση των οικονομικών πλεονεκτημάτων από τις ενισχύσεις αυτές. Οι τόκοι αυτοί δεν είναι τόκοι υπερημερίας, ήτοι τόκοι οφειλόμενοι στην καθυστέρηση της επιβαλλόμενης επιστροφής των ενισχύσεων, αλλά αντιπροσωπεύουν ποσό ισοδύναμο προς το οικονομικό πλεονέκτημα, που προέκυψε από τη δωρεάν θέση του επίδικου κεφαλαίου στη διάθεση της εταιρείας- αποδέκτριας της ενισχύσεως και, κατά συνέπεια, τρέχουν από την ημερομηνία που η εν λόγω εταιρεία διέθετε πράγματι το εν λόγω κεφάλαιο. Μη νόμιμη η ταμειακή βεβαίωση, στην οποία, εκτός από τη βεβαίωση του κεφαλαίου και των τόκων για την ανάκτηση της παρανόμως χορηγηθείσας ενισχύσεως, έλαβε χώρα ανατοκισμός κατ' έτος του οφειλομένου ποσού κεφαλαίου και τόκων.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 3432/2001**Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης**

7. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησης νομίμου τίτλου : Εφόσον στο αποδεικτικό επίδοση της ειδοποίησης περί τελών διαφήμισης αναγράφεται μόνο το ονοματεπώνυμο του επιδίδοντος (και όχι η ιδιότητά του) και το ονοματεπώνυμο του παραλαβόντος (χωρίς να αναφέρεται ότι τυγχάνει νόμιμος εκπρόσωπος της προς ην η επίδοση εταιρείας, η σχετική επίδοση είναι άκυρη, η προθεσμία για άσκηση προσφυγής δεν κινήθηκε και, κατά συνέπεια, δεν είναι νόμιμη ούτε η συναφής ταμειακή βεβαίωση ούτε η συμπροσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης, καθώς δεν έχει συγκροτηθεί νόμιμος τίτλος.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 1038/2001

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

8. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησης νομίμου τίτλου: Φορολογία εισοδήματος. Προϋπόθεση της με στενή έννοια ταμειακής βεβαίωσης του φόρου είναι ο οριστικός προσδιορισμός της φορολογικής ενοχής, στηριζόμενος σε πράξη του εφόρου που έχει καταστεί οριστική. Η εν λόγω πράξη δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμο τίτλο για την είσπραξη του φόρου, εφόσον δεν επιδόθηκε ή επιδόθηκε ακύρως προς τον υπόχρεο. Εφόσον δε το εκκαθαριστικό διαφοροποιείται από τη δήλωση, αυτό επέχει θέση φύλλου ελέγχου και απαιτείται να κοινοποιηθεί στον υπόχρεο, προκειμένου να οριστικοποιηθεί. Απαράδεκτη η ανακοπή κατά της άρνησης του οικονομικού εφόρου να διενεργήσει νέα εκκαθάριση φόρου, αφού η πράξη αυτή προσβάλλεται με προσφυγή και δεν εμπίπτει στη διαδικασία της διοικητικής εκτέλεσης.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 805/2000

Δικαστής: Ελευθερία Λούστα

9. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησης νομίμου τίτλου: Μη νομίμως η Δ.Ο.Υ. προχώρησε στην ταμειακή βεβαίωση , καθόσον δεν έχει γίνει εκκαθάριση του πράγματι οφειλόμενου φόρου, αφού εκκρεμεί προσφυγή κατά της διοικητικής πράξης με την οποία επιχειρείται η διοικητική εκτέλεση σε βάρος ακινήτου του ανακόπτοντος και κατά συνέπεια η

βεβαίωση δεν είναι οριστική καθόσον απορρέει από μη οριστικό τίτλο (βεβαίωση ευρείας εννοίας).

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 7443/2002

Δικαστής: Βασιλική Νικολοπούλου

10. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη συγκρότησης νομίμου τίτλου: Άκυρες οι ταμειακές βεβαιώσεις , διότι η αρχή προέβη στην εγγραφή της ανακόπτουσας σε χρηματικό κατάλογο και, εν συνεχεία, στην έκδοση των προσβαλλομένων πράξεων , χωρίς να εκδώσει προηγουμένως , με βάση φύλλο υπολογισμού της φορολογητέας αξίας των ένδικων ακινήτων, εκκαθαριστικό σημείωμα για έκαστο των ετών, στα οποία ανάγεται ο οφειλόμενος φόρος προστιθεμένης αξίας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (8^ο) 588/2001

Δικαστής: Ειρήνη Γεωργίου

11. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη συγκρότησης νομίμου τίτλου: Δεν συγκροτείται νόμιμος τίτλος για την ταμειακή βεβαίωση καταλογισθέντος ποσού με βάση πράξη Οικονομικού Επιθεωρητή του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία καταλογίστηκαν χρηματικά ποσά σε δημοσίους υπαλλήλους για διαπιστωθέντα ελλείμματα, όταν έχει ασκηθεί ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου αίτηση αναστολής κατά της εν λόγω καταλογιστικής πράξεως, έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως αναστολής, ή, εφόσον εκδοθεί απόφαση από το Ελεγκτικό Συνέδριο με την οποία χορηγείται η αναστολή, για όσο διάστημα διαρκεί η αναστολή εκτελέσεως της καταλογιστικής πράξεως.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (27^ο) 11578/2002

Δικαστής: Λεωνώρα Ρουπακιώτη-Μπέτσου

12. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη συγκροτήσεως ή μη οριστικοποιήσεως νομίμου τίτλου: Όταν ο φόρος δωρεάς βεβαιώνεται με βάση την υποβληθείσα δήλωση, ο υπολογισμός του πρέπει να γίνεται με βάση τα δεδομένα της δήλωσης αυτής, η οποία και αποτελεί τότε το νόμιμο τίτλο

προς ταμειακή βεβαίωση του χρέους. Αντιθέτως, αν η βεβαίωση του εν λόγω φόρου διαφοροποιείται από τα δεδομένα της δήλωσης, πρέπει να τηρηθεί η σχετικώς προβλεπόμενη διαδικασία, δηλαδή να ενεργηθεί έλεγχος, να συνταχθεί έκθεση ελέγχου, να εκδοθεί πράξη προσδιορισμού του φόρου (βεβαιωτική πράξη εν ευρεία εννοία- νόμιμος τίτλος), να καταστεί οριστικός ο εν λόγω νόμιμος τίτλος (λόγω μη ασκήσεως ή εκπροθέσμου ασκήσεως προσφυγής, διοικητικής επίλυσης) και μόνον τότε νομίμως εκδίδεται ταμειακή βεβαίωση και επιδιώκεται η είσπραξη της οφειλής με τα μέσα εκτέλεσης του Κ.Ε.Δ.Ε.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (18^ο) 483/2001

Δικαστής: Δημήτριος Τοπάλογλου

13. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησης νομίμου τίτλου: Είναι ουσιώδης ο ισχυρισμός της ανακόπτουσας, σύμφωνα με τον οποίο η απόφαση του δημοτικού συμβουλίου περί επιβολής ειδικού τέλους καθαρισμού σε διαφημίσεις, ως νόμιμος τίτλος βάσει του οποίου εκδόθηκε η ταμειακή βεβαίωση, δεν υφίσταται ή σε κάθε περίπτωση δεν της κοινοποιήθηκε, ώστε να μπορεί να ασκήσει το σχετικώς προβλεπόμενο ένδικο μέσο, οπότε και θα βεβαιωνόταν το 40 % της προαναφερόμενης οφειλής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 1242/2002

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου - Λέζα

14. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησης νομίμου τίτλου: Σύμφωνα με όσα έγιναν πιο πάνω ερμηνευτικώς δεκτά, σε περίπτωση που με δικαστική απόφαση χορηγηθεί αναστολή εκτέλεσης του 25 % των πράξεων προσδιορισμού φόρου κληρονομιάς και επιβολής προστίμου ν. 820/1978, δεν επιτρέπεται η φορολογική αρχή να προβεί σε περαιτέρω ενέργειες για την εν στενή εννοία (ταμειακή) βεβαίωση των οφειλόμενων ποσών φόρου και προστίμου. Κατόπιν τούτου και δεδομένου ότι με απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου χορηγήθηκε αναστολή εκτέλεσης των παραπάνω πράξεων επιβολής φόρου και

προστίμου, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υφίστανται οριστικοί νόμιμοι τίτλοι για την ταμειακή βεβαίωση των επίμαχων κονδυλίων, κατά παραδοχή ως νόμος βασίμου του σχετικού λόγου της ανακοπής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 6805/2002

Δικαστής: Ευθύμιος Παπαδόπουλος

15. Νομιμότητα ταμειακής βεβαιώσεως σε περίπτωση μη οριστικοποίησεως νομίμου τίτλου: Αφού για την επίλυση των διαφορών από επιβολή δημοτικών τελών προβλέπεται προσφυγή, κατά την εκδίκαση της οποίας ερευνάται η νομιμότητα και ουσιαστική βασιμότητα των απαιτήσεων του Δήμου, η δημοτική αρχή δεν μπορεί να προχωρήσει στην ταμειακή βεβαίωση του αντίστοιχου δημοτικού εσόδου κατά το χρόνο που διαρκεί η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής κατά του χρηματικού καταλόγου και σε περίπτωση ασκήσεώς της ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση ή να καταργηθεί η δίκη.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 1312/2001

Δικαστής: Άννα Πέρου Αβρίθη

16. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποίησεως νομίμου τίτλου: Επειδή, το καθού ΙΚΑ με το υπόμνημά του προβάλλει ότι ορθώς έπαυσε η ταμειακή βεβαίωση και επισπεύδεται σε βάρος του ανακόπτοντος η υπό κρίση διαδικασία διοικητικής εκτέλεσης, έστω και κατά το στάδιο πριν την ολοκλήρωση της σχετικής διοικητικής διαδικασίας καταλογισμού των ως άνω εισφορών, καθόσον ο ανακόπτων δεν έχει καταβάλει κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 5 του ν. 2556/1997, το 50% της κυρίας οφειλής μετά των αναλογούντων προσθέτων τελών. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και ενόψει του ότι ίσως έγινε ερμηνευτικώς δεκτό η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 3 του ν. 2556/1997 προσκρούει στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος και δεν είναι εφαρμοστέα στην προκειμένη περίπτωση ότι περαιτέρω, για να νομίμως εκτέλεση σε βάρος οφειλέτη του ΙΚΑ πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η διοικητική διαδικασία για την έκδοση απόφασης της οικείας τοπικής διοικητικής επιτροπής επί της τυχόν ένστασης του οφειλέτη ή άλλως πρέπει να έχει παρέλθει άπρακτη η προθεσμία προς υποβολής ένστασης και ότι στην υπό

κρίση περίπτωση δεν είχε εισέτι εκδοθεί απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής του άνω Τοπικού Υποκαταστήματος ΙΚΑ επί της ένστασης που ασκήθηκε από τον ανακόπτοντα εκπρόθεσμα μετά την πιο πάνω ΠΕΕ, για την αναγκαστική είσπραξη των οποίων διενεργήθηκαν οι ανωτέρω ταμειακές βεβαιώσεις και εχώρησε η άνω κατάσχεση, το Δικαστήριο κρίνει ενόψει των ανωτέρω ότι δεν εχώρησαν νόμιμα οι προσβαλλόμενες πράξεις ενόψει του ότι κατά τον χρόνο επιβολής τους, δεν είχε ολοκληρωθεί η σχετική διοικητική διαδικασία για τον καταλογισμό του ως άνω ποσού εισφορών.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (18^ο) 617/2001

Δικαστής: Θεώνη Λειβαδίτη

17. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποιήσεως νομίμου τίτλου: Για την εγκυρότητα του τίτλου (καταστάσεων οφειλετών), με βάση τον οποίο επισπεύδεται διοικητική εκτέλεση από το ΙΚΑ, πρέπει να προηγείται η έκδοση και κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο εργοδότη των πράξεων επιβολής εισφορών πριν από την έκδοση του οικείου νόμιμου τίτλου.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (20^ο) 11149/2002

Δικαστής : Νικόλαος Παπαγρηγορίου

18. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης σε περίπτωση μη οριστικοποιήσεως νομίμου τίτλου (προ της ενστάσεως στην Τοπική Διοικητική Επιτροπή): Για να είναι έγκυρος τίτλος η εγγραφή σε καταστάσεις οφειλετών του Ι.Κ.Α. είναι απαραίτητο πριν από την εγγραφή είτε να έχει παρέλθει άπρακτη η τριακονθήμερη προθεσμία ασκήσεως ενστάσεως ενώπιον της Τ.Δ.Ε. είτε να έχει απορριφθεί οριστικά αυτή που τυχόν ασκήθηκε , αφού, σε περίπτωση παραδοχής της, εκλείπουν και ο λόγος και η καταλογιστική βάση της χρεωστικής «εν στενή εννοία» ταμειακής βεβαίωσης. Άλλωστε , για όσο χρόνο χωρεί αμφισβήτηση της νόμιμης υποστάσεως της ένδικης απαιτήσεως , η τελευταία δεν είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη , όπως, κατά γενική αρχή του δικαίου, πρέπει να είναι οι απαιτήσεις για να επισπευσθεί αναγκαστική εκτέλεση, και επομένως η τυχόν εγγραφή για δημιουργία τίτλου κατά το

διάστημα αυτό δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί «νόμιμος τίτλος», διότι αυτός δεν έχει καταστεί ακόμη οριστικός. –Η παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 2566/1997 που προβλέπει το μη ανασταλτικό χαρακτήρα της ένστασης ενώπιον της Τ.Δ.Ε., εκτός αν καταβληθεί το 50 % του χρέους μαζί με τις αναλογούσες προσαυξήσεις, αντίκειται στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, διότι καθιστά εξαιρετικώς δυσχερή την παροχή δικαστικής προστασίας στον οφειλέτη, ορίζοντας προϋποθέσεις παροχής έννομης προστασίας που φθάνουν ως το ήμισυ της ικανοποίησης της αξίωσης του Ι.Κ.Α.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (9^ο) 1519/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

19. Νομιμότητα ταμειακής βεβαιώσεως σε περίπτωση μη οριστικοποίησεως νομίμου τίτλου (προ της ενστάσεως στην Τοπική Διοικητική Επιτροπή): Η ένσταση ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής του ΙΚΑ απέκτησε, μετά την, κατ' άρθρο 7 του ν.702/1977, υπαγωγή των ασφαλιστικών διαφορών στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, το χαρακτήρα ενδικοφανούς προσφυγής, οπότε θεωρείται καταργημένη η διάταξη του άρθρου 120 παρ.4 του Κανονισμού Ασφάλισεως του ΙΚΑ, περί του μη ανασταλτικού χαρακτήρα της ένστασης. Κρίση ότι δεν είναι νόμιμη η ταμειακή βεβαίωση πριν από την έκδοση της αποφάσεως της οικείας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (15^ο) 3764/2001

Δικαστής Κυριακούλα Τασούλα

20. Νομιμότητα ταμειακής βεβαιώσεως σε περίπτωση μη οριστικοποίησεως νομίμου τίτλου (προ της ενστάσεως στην Τοπική Διοικητική Επιτροπή): Το άρθρο 4 παρ.5 του ν.2556/1997, με το οποίο προβλέπεται η αναστολή εκτελέσεως σε περίπτωση υποβολής ενστάσεως κατά καταλογιστικής πράξεως του ΙΚΑ, αν καταβληθεί το 50% της κύριας οφειλής μετά των αναλογούντων προσθέτων τελών, αντίκειται στο άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, γιατί επιτρέπει την ταμειακή βεβαίωση των απαιτήσεων του ΙΚΑ χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η διοικητική διαδικασία είτε με την έκδοση αποφάσεως της οικείας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής ή με την τεκμαιρόμενη

απόρριψη της ένστασης, είτε με την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας υποβολής της ένστασης.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 2161/2001

Δικαστής: Κων/νος Καραλέκας

21. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως: Για να χωρήσει νομίμως ταμειακή βεβαίωση προσθέτου τέλους λόγω τελωνειακής παραβάσεως από την προσωρινή εισαγωγή μεταφορικού μέσου και τη μη επανεξαγωγή του εντός της νόμιμης προθεσμίας, απαιτείται η προηγούμενη νόμιμη κοινοποίηση της πράξεως επιβολής προσθέτου τέλους. Τέτοια κοινοποίηση δεν υφίσταται, αν διενεργήθηκε προς τον ανακόπτοντα ως αγνώστου διαμονής, ενώ αυτός είχε γνωστή μόνιμη κατοικία.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 190/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

22. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως: Δεν αρχίζει η προθεσμία για άσκηση ενστάσεως κατά της πράξεως επιβολής εισφορών και προσθέτου τέλους, ούτε επιτρέπεται η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη που αποτελεί το νόμιμο τίτλο είσπραξης της οφειλής και συνεπώς δεν υπάρχει στάδιο έναρξης αναγκαστικής εκτελέσεως αν δεν έχει προηγουμένως εγκύρως κοινοποιηθεί η πράξη επιβολής εισφορών και προσθέτου τέλους στον οφειλέτη του Ι.Κ.Α., με την οποία μάλιστα (ή με το έγγραφο κοινοποιήσεως αυτής) πρέπει να γίνεται ενημέρωση για τη δυνατότητα ασκήσεως της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής εντός 30 ημερών από της κοινοποιήσεως και για τις συνέπειες από την τυχόν παράλειψη ασκήσεως αυτής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 1043/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

23. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως: Για να χωρήσει νομίμως η ταμειακή βεβαίωση του

δημοτικού εσόδου σε βάρος του υποχρέου, προαπαιτείται η νόμιμη κοινοποίηση στον υπόχρεο του αποσπάσματος του βεβαιωτικού καταλόγου και η πάροδος άπρακτης της προβλεπομένης προθεσμίας ασκήσεως της προσφυγής κατά του ως άνω αποσπάσματος. Επίδοση δια θυροκολλησεως στην περίπτωση αρνήσεως παραλαβής του επιδιδομένου εγγράφου και επίδοση με τη διαδικασία της άγνωστης διαμονής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 6129/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

24. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως: Για να χωρήσει νομίμως η ταμειακή βεβαίωση χρηματικού ποσού με βάση πράξη, με την οποία καταλογίζονται μισθοί ως αχρεωστήτως καταβληθέντες, απαιτείται η προηγούμενη έγκυρη κοινοποίηση στον υπόχρεο της οικείας καταλογιστικής πράξεως, ώστε να δύναται τούτος, προς αποφυγή των δυσμενών συνεπειών της επιστεύσεως σε βάρος του διοικητικής εκτελέσεως (π.χ. προσαυξήσεις, κατάσχεση), να ασκήσει τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα και να προβεί ενδεχομένως στην εξόφληση του οφειλομένου ποσού.

Τριμελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 7303/2001

Πρόεδρος: Ελένη Τσολακούδη

Εισηγητής: Παύλος Ζαμπετίδης

25. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως (πρωτόκολλο επιβολής αποζημίωσης αυθαίρετης χρήσης): Ομοίως και για την εγκυρότητα της ταμειακής βεβαίωσης της ειδικής αποζημιώσεως λόγω της διατήρησης αυθαίρετου κτίσματος σε δασική έκταση, προαπαιτείται η νόμιμη κοινοποίηση των οικείων πρωτοκόλλων επιβολής αποζημιώσεως και η πάροδος άπρακτης της προβλεπομένης προθεσμίας για την άσκηση κατά των εν λόγω πρωτοκόλλων προσφυγής (άρθρο 114 του ν.1892/1990).

Τριμελές Δ. Πρ. Αθ. (26°) 11645/1999

Πρόεδρος : Ιωάννης Σπερελάκης

Εισηγητής: Παύλος Ζαμπετίδης

26. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως (πρόστιμο σύμφωνα με τη νομοθεσία προστασίας περιβάλλοντος): Ομοίως και για την ταμειακή βεβαίωση προστίμου για την παράβαση της νομοθεσίας περί της προστασίας του περιβάλλοντος (ν.1650/1986).

Τριμελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 12218/1999

Πρόεδρος: Ιωάννης Σπερελάκης

Εισηγητής: Παύλος Ζαμπετίδης

27. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μη κοινοποιήσεως της καταλογιστικής πράξεως (φύλλο ελέγχου εισοδήματος): Επίσης απαιτείται και η έγκυρη κοινοποίηση των προσωρινών φύλλων ελέγχου εισοδήματος, ακόμη και αν η άσκηση των ενδίκων μέσων κατά της προσωρινής πράξεως δεν αναστέλλει την προσωρινή βεβαίωση του φόρου.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 3659/2000

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

28. Νομιμότητα ταμειακής βεβαιώσεως επί μη αναγραφής χρονολογίας νομίμου τίτλου: Δεν είναι έγκυρη η πράξη ταμειακής βεβαιώσεως, όταν ο νόμιμος τίτλος δεν φέρει χρονολογία εκδόσεως.

Τριμελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 8855/1999

Πρόεδρος: Ιωάννης Σπερελάκης

Εισηγητής: Παύλος Ζαμπετίδης

29. Νομιμότητα ταμειακής βεβαίωσης επί μερικής αποσβέσεως ή μειώσεως των κονδυλίων νομίμου τίτλου: Εφόσον, μετά την έκδοση ταμειακών βεβαιώσεων, προερχόμενων από φόρο εισοδήματος βάσει τεκμαρτής δαπάνης αυτοκινήτου, υποβλήθηκαν συμπληρωματικές δηλώσεις εισοδήματος, με τις οποίες προσκομίστηκαν τραπεζικές βεβαιώσεις τόκων και βεβαιώσεις συναλλάγματος που είχαν ως αποτέλεσμα τη μερική κάλυψη του

τεκμηρίου, δεν υφίσταται νόμιμος τίτλος για τη βεβαίωση ποσών πέραν αυτών που προέκυψαν από τη μείωση της τεκμαρτής δαπάνης. Επομένως, οι ανακοπτόμενες ταμειακές βεβαιώσεις, κατά το μέρος με το οποίο βεβαιώθηκαν οφειλές πέραν των ποσών αυτών, δεν στηρίζονται σε νόμιμο τίτλο και πρέπει να μεταρρυθμισθούν.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 274/2001

Δικαστής: Ιωάννης Πολυχρόνης

30. Απόσβεση απαιτήσεως ταμειακής βεβαίωσης: Σε περίπτωση μη υποβολής δηλώσεως ή ελλιπούς ή ανακριβούς δηλώσεως φόρου εισοδήματος, Φ.Π.Α. επιτρέπεται να υποβάλει ο φορολογούμενος συμπληρωματική δήλωση, με την οποία, εφόσον αυτή κριθεί ειλικρινής, απαλλάσσεται από την επιβολή προσθέτου φόρου, προσαύξησης ή προστίμου, περιλαμβανομένων και των προστίμων Κ.Β.Σ. για τις φορολογικές παραβάσεις που σχετίζονται με τη δηλωθείσα πρόσθετη φορολογική ύλη, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 7 ν. 2753/1999. Για να προβληθεί όμως νομίμως η απαλλαγή από τα πρόστιμα του Κ.Β.Σ. στο πλαίσιο της ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης, πρέπει να αποδεικνύεται όχι μόνο η υποβολή σχετικών αιτήσεων προς τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., αλλά να προσκομίζονται και τα πρακτικά διοικητικής επίλυσης της διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 1 ν.δ. 4600/1966 για τη διαγραφή των εν λόγω προστίμων.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (29^ο) 2179/2001

Δικαστής: Ελένη Ποδόλη

31. Απόσβεση απαιτήσεων αναγγελίας Δημοσίου επί πτωχεύσεως: Εφόσον αποδεικνύεται ότι οι απαιτήσεις του Δημοσίου που έχουν αναγγελθεί στο σύνδικο της πτωχεύσεως έχουν διαγραφεί και αποσβεσθεί, όπως προκύπτει από τα αντίστοιχα φύλλα έκπτωσης, ή παρίστανται αόριστες και ανεπίδεκτες δικαστικής εκτιμήσεως, όπως είναι το κονδύλι που φέρει την απλή αναγραφή «έξοδα διοικητικής εκτέλεσης», χωρίς άλλη περαιτέρω εξειδίκευση, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτός ο έλεγχος της βασιμότητάς του από το σύνδικο και τους ενδιαφερόμενους λοιπούς πιστωτές της πτωχεύσεως, η

σχετική αναγγελία που περιέχει τα πιο πάνω διαγεγραμμένα χρέη και αόριστα κονδύλια πρέπει να ακυρωθεί.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (17^ο) 771/2001

Δικαστής: Γκιούλα Κιουρουιάν

32. Παραγραφή απαιτήσεως ταμειακής βεβαίωσης : Εφόσον από τη λήξη των οικονομικών ετών, κατά τα οποία εκδόθηκαν ταμειακές βεβαιώσεις για οφειλές εκ Κώδικος Βιβλίων και Στοιχείων, ή από την κοινοποίηση των αντίστοιχων ατομικών βεβαιώσεων μέχρι την επιβολή της αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου έχει παρέλθει χρόνος μεγαλύτερος της πενταετίας, οι σχετικές απαιτήσεις παραγράφονται και η ένδικη έκθεση κατασχέσεως πρέπει να ακυρωθεί.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 4405/2001

Δικαστής: Άννα Πέρου Αβρίθη

33. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατά ταμειακής βεβαίωσης : Πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι οι λόγοι που ανάγονται σε αμφισβήτηση των τίτλων (πρωτόκολλα επιβολής ειδικής αποζημίωσης) βάσει των οποίων έγιναν οι προσβαλλόμενες πράξεις ταμειακής βεβαίωσης, κατά των οποίων (πρωτόκολλα επιβολής ειδικής αποζημίωσης) προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης προσφυγής σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 114 του ν. 1892/90 που επιτρέπει τον ουσιαστικό έλεγχο των πράξεων αυτών, και με την οποία (προσφυγή) και μόνο μπορεί να προβληθούν. Περαιτέρω, προβάλλει η ανακόπτουσα ότι οι προσβαλλόμενες ατομικές ειδοποιήσεις είναι αόριστες και πρέπει να ακυρωθούν, γιατί από την απειλούμενη αναγκαστική κατάσχεση της περιουσίας της υφίσταται βλάβη η οποία επανορθώνεται μόνο με την ακύρωση των παραπάνω ειδοποιήσεων. Ο λόγος αυτός πρέπει ενόψει των διατάξεων που παρατέθηκαν και ερμηνεύτηκαν, ν' απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, γιατί η ανακόπτουσα δεν προτείνει με την κρινόμενη ανακοπή ότι η επικαλούμενη αοριστία επέφερε σ' αυτή αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων της, η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη των προσβαλλόμενων ειδοποιήσεων ως άκυρων.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 2160/2001

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

-Ε- ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ

1. Πλημμέλειες κατασχετήριας έκθεσης : Εφόσον η προσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης εκδόθηκε σε βάρος του ανακόπτοντος ως ομορρύθμου εταίρου μιας ανύπαρκτης εταιρείας, σύμφωνα με βεβαίωση του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθήνας, η πράξη αυτή πάσχει νομική πλημμέλεια και πρέπει να ακυρωθεί κατά παραδοχή της ανακοπής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (18ο) 1071/2001

Δικαστής: Ευγενία Φουντέα- Καλαποθάκη

2. Πλημμέλειες έκθεσης κατάσχεσης: Άκυρη η κατάσχεση όταν ερείδεται σε ακυρωθείσα πράξη ταμειακής βεβαιώσεως με βάση αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (12^ο) 923/2001

Δικαστής: Χαράλαμπος Λαπάκης

3. Πλημμέλειες κατασχετήριας έκθεσης- βλάβη: Παράλειψη ή ακυρότητα της κατασχετήριας έκθεσης μπορεί να οδηγήσει κατόπιν άσκησης ανακοπής στην ακύρωσή της, μόνο με τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης του οφειλέτη. Η βλάβη πρέπει να προτείνεται με το δικόγραφο της ανακοπής και δεν λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως. Αναγκαστική κατάσχεση κινητής και ακίνητης περιουσίας του οφειλέτη. Παραδεκτός ο λόγος ανακοπής του κατά της κατασχετήριας έκθεσης, επειδή κατασχέθηκαν ακατάσχετα πράγματα, όπως είναι η τραπεζαρία. Το δικαίωμα κυριότητας τρίτου επί των κατασχεθέντων πραγμάτων προβάλλεται μόνο με την ανακοπή του αρ. 74 ΝΔ 356/1974. Το αρ. 281 ΑΚ και 116 ΚΠΟΛΔ δεν εφαρμόζονται στις σχέσεις δημοσίου δικαίου και στη διοικητική εκτέλεση.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 2252/2000

Δικαστής: Κωνσταντίνος Καραλέκας

4. Πλημμέλειες κατασχετήριας έκθεσης- βλάβη: Ακυρότητα της εκθέσεως αναγκαστικής κατασχέσεως επέρχεται μόνο με τη συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων του άρθρου 75 του Κ.Ε.Δ.Ε., δηλαδή αν η παράλειψη ή η ακυρότητα επέφερε στον οφειλέτη αδυναμία ουσιαστικής ή δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων αυτού, η οποία δεν δύναται να επανορθωθεί με άλλο τρόπο. Η βλάβη πρέπει να προτείνεται με το δικόγραφο της ανακοπής και δεν λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως. Ισχυρισμοί που αφορούν στην νομική και ουσιαστική βασιμότητα της οικείας καταλογιστικής πράξεως προβάλλονται απαραδέκτως στο στάδιο της αναγκαστικής εκτελέσεως. Κρίση για την εγκυρότητα της παραγγελίας προς κατάσχεση που υπογράφεται από τον Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. και της κατά τόπον αρμοδιότητας της Δ.Ο.Υ., ως αρμοδίας για τη λήψη αναγκαστικών μέτρων κατά της ατομικής περιουσίας του οφειλέτη.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (7^ο) 11445-6/2002

Δικαστής: Κλεοπάτρα Καλλικάκη

5. Νομιμότητα έκθεσης κατάσχεσης κατά κληρονόμου : Δεν είναι νόμιμη η επιβολή αναγκαστικής κατασχέσεως σε βάρος οφειλέτη του Δημοσίου για χρέη του αποβιώσαντος θετού πατέρα του οφειλέτη, αν ο οφειλέτης αποποιηθεί την κληρονομιά εντός της νόμιμης προθεσμίας αποποιήσεως.- Περίπτωση της ελλείψεως γνώσεως της επαγωγής της κληρονομιάς λόγω της απομακρύνσεως του οφειλέτη από το οικογενειακό περιβάλλον του θετού πατέρα- Κρίνεται εμπρόθεσμη η, μετά την πάροδο τετραμήνου από τη χρονολογία του θανάτου του πατέρα, υποβολή της δηλώσεως αποποιήσεως για τους ανωτέρω λόγους.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 4180/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

6. Νομιμότητα έκθεσης κατάσχεσης κατά κληρονόμου : Ομοίως σε περίπτωση απομακρύνσεως τέκνου από την πατρική του οικογένεια λόγω υιοθεσίας του. Το εμπρόθεσμο της δηλώσεως αποποιήσεως του κληρονόμου δύναται να εξετάζεται από το δικαστήριο της ανακοπής.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 2909/1999

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

7. Νομιμότητα έκθεσης κατάσχεσης κατά κληρονόμου: Δεν επιτρέπεται κατάσχεση κατά προσώπου φερόμενου ως κληρονόμου οφειλέτη του Δημοσίου, εφόσον δεν προκύπτει με βεβαιότητα ότι ο προαναφερόμενος τελεί σε γνώση των όρων και νομικών προϋποθέσεων που επέφεραν την επαγωγή της κληρονομίας σ' αυτόν και δεν έχει παρέλθει η κατά το άρθρο 1847 Α.Κ. τετράμηνη προθεσμία, κατά την οποία έχει δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 2480/2001

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

8. Κατάσχεση ακινήτου βάσει συμβιβασμού: Απορρίπτεται ισχυρισμός του ανακόπτοντος, σύμφωνα με τον οποίο η αναγκαστική κατάσχεση διενεργήθηκε ακύρως με δεδομένο ότι οι καταλογιστικές πράξεις ουδέποτε του κοινοποιήθηκαν, διότι ο ανακόπτων ως εκπρόσωπος ομόρρυθμης εταιρείας είχε συμβιβαστεί με τη φορολογική αρχή και είχε υπογράψει πρακτικό διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, με τη θέση δε της υπογραφής τα αποτελέσματα της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς οριστικοποιούνται, η υπόθεση περαιώνεται, ο ούτως επερχόμενος προσδιορισμός αποτελεσμάτων της εταιρείας δεσμεύει τον εταίρο και δεν απαιτείται σ' αυτόν νέα κοινοποίηση.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (12^ο) 1374/2000

Δικαστής: Φωτεινή Βούξινου

9. Κατάσχεση ακινήτου- συγκυριότητα: Εκ του γεγονότος ότι ο ανακόπτων αναγράφεται στην έκθεση κατασχέσεως ως συγκύριος κατά το 1/2 του κατεσχημένου οικοπέδου, ενώ κατά τους ισχυρισμούς του είναι συγκύριος κατά το 1/3, δεν προξενείται σ' αυτόν βλάβη από την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε να έχει αυτός έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της εν λόγω εκθέσεως κατασχέσεως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο σχετικός ισχυρισμός του είναι αληθής.

Μονομελής Δ.Πρ. Αθ. (19^ο) 4615/2001

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου- Λέζα

10. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Ισχυρισμός περί παραγραφής οφειλόμενων εισφορών Ι.Κ.Α. λόγω παρόδου δεκαετίας από την παροχή ασφαλιστέας εργασίας πρέπει να απορριφθεί, διότι αφορά το κατ' ουσία βάσιμο της απαίτησης, ο έλεγχος του οποίου προβλέπεται στο πλαίσιο ασκήσεως άλλου ένδικου βοηθήματος, ενώ οι λόγοι που μπορούν να προβληθούν με ανακοπή περιορίζονται αποκλειστικά και μόνο στο νομότυπο της διαδικασίας για τη διενέργεια ταμειακής βεβαίωσης. – Ισχυρισμός περί πλημμελούς επιδόσεως της έκθεσης κατάσχεσης με θυροκόλληση απορρίπτεται αφενός διότι στη σχετική έκθεση επιδόσεως βεβαιώνεται η θυροκόλληση παρουσία μάρτυρα, αφετέρου διότι τυχόν μη νόμιμη επίδοση της εκθέσεως δεν οδηγεί σε ακυρότητα της πράξης, αλλά έχει σημασία μόνο για το εμπρόθεσμο ή μη του αντίστοιχα προβλεπόμενου ένδικου βοηθήματος (της ανακοπής). - Ισχυρισμός περί καταχρήσεως δικαιώματος του Ι.Κ.Α. πρέπει να γίνει δεκτός σε περίπτωση που το Ι.Κ.Α. επέβαλε κατάσχεση επί περισσότερων ακινήτων, ενώ η απαίτησή του μπορεί να ικανοποιηθεί με την κατάσχεση ενός από αυτά, στο οποίο και πρέπει το εν λόγω μέτρο αναγκαστικής εκτελέσεως να περιορισθεί.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 890/2001

Δικαστής: Άννα Καλλίρη

11. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Ισχυρισμός περί ακυρότητας της έκθεσης κατάσχεσης λόγω του ότι δεν αναγράφεται αν ο οφειλέτης ήταν παρών πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, διότι από καμία διάταξη δεν συνάγεται ότι είναι υποχρεωτική η μνεία στην έκθεση κατάσχεσης περί της παρουσίας ή μη του οφειλέτη, ενώ η συνυπογραφή της εκθέσεως από αυτόν επιβάλλεται μόνο αν αυτός συμπέσει να είναι παρών.- Η μη αναφορά στην έκθεση του γεγονότος της συνενώσεως της παρακρατηθείσας υπέρ των γονέων επικαρπίας στη ψιλή κυριότητα του ανακόπτοντος, μετά το θάνατό τους, δεν συνιστά πλημμέλεια της έκθεσης κατάσχεσης, αφενός διότι σε τέτοια περίπτωση η κατάσχεση επεκτείνεται αυτοδικαίως επί της επικαρπίας, αφετέρου διότι η νέα ακριβής νομική κατάσταση μαζί με την τυχόν διαφορά αξίας θα απεικονισθεί στο πρόγραμμα πλειστηριασμού που θα εκδοθεί, κατά

τρόπον ώστε ο οφειλέτης να μην υποστεί βλάβη. – Η μη αναγραφή στην έκθεση κατασχέσεως του δικαιώματος υψούν ως ιδιαιτέρως κατασχόμενου δικαιώματος δεν συνιστά πλημμέλεια αυτής, εφόσον δεν έχουν παρακρατηθεί σχετικώς ποσοστά συνιδιοκτησίας και επομένως, το αντίστοιχο δικαίωμα δεν αποτελεί αυτοτελή οριζόντια ιδιοκτησία. – Η αναγραφή του αριθμού των ορόφων στην έκθεση κατασχέσεως είναι τότε μόνο προσδιοριστική της ταυτότητας αυτού, όταν κατάσχεται ολόκληρο ακίνητο, το οποίο αποτελείται από περισσότερους ορόφους, και όχι όταν το ακίνητο είναι αυτοτελής οριζόντια ιδιοκτησία, εκτεινόμενη σε ένα μόνον όροφο.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (14^ο) 3331/2001

Δικαστής : Χρήστος Χουτόπουλος

12. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Ισχυρισμός ότι τόσο στην ατομική ειδοποίηση όσο και στην έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης γίνεται απλή παράθεση των οφειλών , με αποτέλεσμα οι προσβαλλόμενες πράξεις να είναι ασαφείς και αόριστες. Ισχυρισμός ότι για τα εν λόγω χρέη που αφορούν τέλη κοινοχρήστων χώρων έχει ασκηθεί προσφυγή , με αποτέλεσμα οι ανωτέρω οφειλές να μην έχουν οριστικοποιηθεί. Απορρίπτονται οι ισχυρισμοί, διότι προκύπτει από τις ταμειακές βεβαιώσεις και την έκθεση κατάσχεσης τόσο το είδος των οφειλών , προερχόμενων από τέλη κοινοχρήστων χώρων, αλλά και η φύση τους ως προβεβαιώσεων του 40 % του αμφισβητούμενου ποσού λόγω ασκήσεως προσφυγής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (29^ο) 730/2002

Δικαστής : Φίλιππος Αρμανίδης

13. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης : Ήδη οι ανακόπτοντες με την υπό κρίση ανακοπή και το υπόμνημα που κατέθεσαν ισχυρίζονται ότι η κατάσχεση στα χέρια της δεύτερης ανακόπτουσας δεν χώρησε νομίμως καθόσον δεν προσδιορίζεται στο προσβαλλόμενο κατασχετήριο έγγραφο ούτε η ακριβής χρηματική απαίτηση η οποία κατασχέθηκε από τον Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ. στα χέρια της πιο πάνω εταιρίας ούτε η αιτία της απαίτησης αυτής, ούτε άλλωστε αναφέρεται στο ίδιο έγγραφο η απαίτηση του οφειλέτη κατά της τρίτης

εταιρίας στα χέρια της οποίας έγινε η κατάσχεσης, καθώς και η αιτία αυτής, με αποτέλεσμα να υφίστανται βλάβη μια και δεν έχουν τη δυνατότητα ουσιαστικής άμυνας και αντίκρουσης της επιβαλλόμενης κατάσχεσης. Ο ισχυρισμός τους όμως αυτός είναι απορριπτέος κατά μεν το πρώτο του σκέλος ως ουσία αβάσιμος, καθόσον στο προσβαλλόμενο κατασχετήριο έγγραφο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 30 του Κ.Ε.Δ.Ε., προσδιορίζεται με ακρίβεια η χρηματική απαίτηση του Ελληνικού Δημοσίου κατά του οφειλέτη ενώ στον ενσωματωμένο σ' αυτή πίνακα χρεών αναφέρεται αναλυτικά από που προέρχεται η απαίτηση αυτή και ειδικότερα αναγράφεται ότι αυτή προέρχεται από οφειλές του τελευταίου από πρόστιμα του Κ.Β.Σ. και τέλη κυκλοφορίας καθώς και τα επιμέρους ποσά αυτών (με αναλυτική αναφορά στο κεφάλαιο τους τόκους και τις προσαυξήσεις), το χρόνο βεβαίωσής τους κλπ. Περαιτέρω ο ίδιος ισχυρισμός είναι απορριπτέος κατά το δεύτερο σκέλος του ως νόμω αβάσιμος μια και εφόσον, αφενός από τις διατάξεις των άρθρων 30, 32, 33 και 34 του ΚΕΔΕ που προεκτέθηκαν συνάγεται ότι αντικείμενο της κατασχέσεως μπορεί να είναι και χρηματική απαίτηση μέλλουσα ή υπό αίρεση, όρο ή προθεσμία, εφόσον όμως κατά το χρόνο της κατασχέσεως υφίσταται η έννομη σχέση από την οποία θα προκύψει ενδεχομένως ορισμένη χρηματική απαίτηση, αφετέρου στην υποκείμενη περίπτωση υφίστατο κατά το χρόνο της κατάσχεσης η έννομη σχέση μεταξύ τρίτης (εταιρίας) και οφειλέτη (μετόχου αυτής) από την οποία θα προκύψει ενδεχομένως ορισμένη χρηματική απαίτηση του τελευταίου για απόληψη κερδών, δεν απαιτούνταν να εξειδικεύεται στο κατασχετήριο έγγραφο η απαίτηση του οφειλέτη κατά τη τρίτης εταιρίας ή η αιτία αυτής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (21^ο) 647/2001

Δικαστής: Αλεξάνδρα Μπαρλά

14. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Επειδή, με τα δεδομένα αυτά το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, η ανακόπτουσα προέβη, με βάση τις διατάξεις του ν. 2676/1999 σε ρύθμιση της οφειλής, για την οποία επιβλήθηκε η ένδικη κατάσχεση, λόγω αδυναμίας εξοφλήσεώς της, συνεπεία των οικονομικών δυσχερειών που

αντιμετώπιζε, ότι, όμως, αυτή δεν τήρησε τους όρους της εν λόγω ρυθμίσεως, αφού όπως υποστηρίζει το καθ' ου Ίδρυμα, αλλά και όπως προκύπτει από τα κατά τα άνω προσκομιζόμενα από αυτήν τριπλότυπα εισπράξεως, κατέβαλε εκπροθέσμως τις δόσεις των μηνών ... και τέλος ότι με την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 1 του ν. 2676/1999 διατηρείται το δικαίωμα του Ιδρύματος να επιβάλλει κατάσχεση σε περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη, ακόμη και σε περίπτωση συμμορφώσεως του τελευταίου στη χορηγηθείσα διευκόλυνση τμηματικής καταβολής της οφειλής του, εφόσον η οφειλή είναι αδιασφάλιστη, κρίνει ότι νόμιμα επιβλήθηκε η ένδικη κατάσχεση, όλα δε τα αντίθετα που υποστηρίζει η ανακόπτουσα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 345/2001

Δικαστής: Μαρία Παπαχαραλάμπους- Δασκαλάκη

15. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Με την κρινόμενη ανακοπή η ανακόπτουσα ζητά την ακύρωση της παραπάνω έκθεσης κατάσχεσης προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους: α] μη νόμιμα βεβαιώθηκε το ένδικο χρέος, εφόσον ένα μεγάλο μέρος της οφειλής έχει υποπέσει στην παραγραφή. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτός ως αβάσιμος, δεδομένου ότι εκτός του ότι ο λόγος περί παραγραφής προβάλλεται μόνο με προσφυγή κατά των καταλογιστικών πράξεων, δεν επιτρέπεται ο παρεμπόπτων έλεγχος της νομιμότητας προηγούμενων πράξεων της εκτέλεσης, β] τόσο ο προαναφερόμενος πλειστηριασμός που και η οικεία έκθεση πλειστηριασμού αφορούν διαφορετικά έτη και διαφορετικά ποσά, ενώ τα αντιστοίχως αναφερόμενα στην έκθεση κατάσχεσης. Ο ισχυρισμός αυτός της ανακοπής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος γιατί στο μεσολαβών μεταξύ της κατάσχεσης και της έκθεσης προγράμματος πλειστηριασμού ο αρμόδιος υπάλληλος μπορεί να περιλάβει, στο πρόγραμμα αυτό και τα μετά την κατάσχεση βεβαιωθέντα χρέη [άρθρ.15 παρ.1 εδ.β΄ Κ.Ε.Δ.Ε.] και γ] στην προσβαλλόμενη έκθεση πλειστηριασμού δεν αναφέρεται η άδεια αναπλήρωσης του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου από το συμβ/φο Και αυτός ο ισχυρισμός είναι αβάσιμος και απορριπτός εφόσον στο τέλος της προσβαλλόμενης πράξης αναφέρεται η σχετική άδεια αναπλήρωσης, και δ] μη

νόμιμα κατακυρώθηκε το ακίνητό της υπέρ του Σταύρου Μυλωνά εφόσον αυτός προσέφερε σχεδόν το ποσό της πρώτης προφοράς ενώ σε μία τέτοια περίπτωση κατακυρώνεται υπέρ εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση. Και, αυτός ο ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος, εφόσον πλειοδότης κατά το άρθρο 1003 παρ.1 και 4 του Κ.Πολ.Δικ., είναι ο προσφέρων έστω και κατά 1 δραχμή το μεγαλύτερο ποσό για την κατακύρωση του εκπλειστηριαζόμενου περιουσιακού στοιχείου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (18^ο) 1793/2001

Δικαστής: Ευγενία Φουντέα –Καλαποθάκη

16. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης: Επειδή, με την κρινόμενη ανακοπή και το προς ανάπτυξη αυτής νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, ο ανακόπτων ζητά την ακύρωση της παραπάνω πράξης εκτέλεσης, ισχυριζόμενος καταρχήν ότι τα αναγραφόμενα στον οικείο πίνακα χρεών ποσά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, γιατί οι περισσότερες από τις αντίστοιχες καταλογιστικές πράξεις ακυρώθηκαν ή μεταρρυθμίστηκαν ύστερα από την άσκηση προσφυγών κατ' αυτών, με αποτέλεσμα η επιδιωκόμενη εκτέλεση σε βάρος της περιουσίας του να γίνεται ουσιαστικά για ανύπαρκτο χρέος του προς το Δημόσιο. . Ενόψει όμως του ότι ο ανακόπτων δεν προσδιορίζει τα συγκεκριμένα κονδύλια χρεών που πρέπει να διαγραφούν ή να περιοριστούν με βάση τις προαναφερόμενες δικαστικές αποφάσεις, ο λόγος αυτός της ανακοπής πρέπει να απορριφθεί ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτίμησης. Επειδή, περαιτέρω, ο ανακόπτων προβάλλει ότι δεν κλήθηκε για να εκφέρει τις απόψεις του πριν από την έκδοση των πράξεων της βεβαιωτικής και εκτελεστικής διαδικασίας, κατά παράβαση του άρθρου 20 (παρ. 2) του ισχύοντος Συντάγματος. Ο λόγος, όμως, αυτός πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, διότι η παραπάνω συνταγματική διάταξη δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που η Διοίκηση λαμβάνει μέτρα σε βάρος του διοικούμενου κατά δέσμια αρμοδιότητα και με βάση αντικειμενικά δεδομένα, όπως στην προκειμένη περίπτωση ..Επειδή, εξάλλου, με την επικουρική βάση της ανακοπής, ζητείται η ανατροπή της κατάσχεσης βάσει του άρθρου 1019 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Κ.Πολ.Δ.), που ορίζει ότι “η κατάσχεση, εφόσον

δεν ακολούθησε πλειστηριασμός μέσα σε ένα έτος αφότου επιβλήθηκε ή αναπλειστηριασμός μέσα σε έξι μήνες από τον πλειστηριασμό, ανατρέπεται, αν το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον με απόφαση του ειρηνοδικείου.....". Το αίτημα αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμο, γιατί, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 41 (παρ. 7) του ΚΕΔΕ, οι περί ανατροπής της κατάσχεσης διατάξεις του άρθρου 1019 του Κ.Πολ.Δ. δεν έχουν έδαφος εφαρμογής στη διοικητική εκτέλεση .

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 626/2003

Δικαστής: Ευθύμιος Παπαδόπουλος

17. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης- παραγραφή: Το άρθρο 64 Εμπορικού Νόμου που ορίζει πενταετή παραγραφή των απαιτήσεων κατά των ομορρύθμων εταίρων, αρχομένη από τη διάλυση της εταιρείας ή την αποχώρηση του εταίρου , κατισχύει , ως ειδικότερη, της διατάξεως της παρ. 6 του άρθρου 27 ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ. 2 ν. 2972/2001 που ορίζει δεκαετή παραγραφή των απαιτήσεων του Ι.Κ.Α. από εισφορές, δεδομένου ότι η δεκαετής παραγραφή για τη βεβαίωση των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών θεσπίσθηκε προκειμένου να τακτοποιούνται και να διευθετούνται ταχέως τα ζητήματα εισπράξεως των εν λόγω δημοσίου δικαίου απαιτήσεων, έχει δηλαδή την ίδια δικαιολογητική βάση με τη διάταξη του Εμπ. Ν. που εξαιρεί από την εικοσαετή παραγραφή τα χρέη των αποχωρησάντων εταίρων, προκειμένου να εκκαθαριστούν σε σύντομο χρονικό διάστημα οι σχέσεις που προκύπτουν από τη δημοσίου χαρακτήρα συμμετοχή σε εμπορική εταιρεία.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. 2155/2002

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

18. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατάσχεσης- παραγραφή: Η παραγραφή εξετάζεται σε οποιοδήποτε στάδιο της διοικητικής εκτελέσεως, ως αφορώσα στην απόσβεση της οφειλής-Παραγραφή απαιτήσεων του ΙΚΑ-Στάδιο της αναγκαστικής κατασχέσεως.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 4403/2001

Δικαστής: Άννα Πέρου-Αβρίθη

19. Διακοπή παραγραφής επί κατασχέσεως: Η διακοπή της παραγραφής με την επιβολή κατασχέσεως στα περιουσιακά στοιχεία του ενός εκ των εις ολόκληρον ενεχομένων περισσοτέρων οφειλετών δρά αντικειμενικώς και επιφέρει τη διακοπή της παραγραφής ως προς όλους τους οφειλότες του Δημοσίου. Κατάσχεση εις χείρας τρίτου. Κάθε πράξη της εκτελέσεως από την, δια της κατασχέσεως, έναρξη της αναγκαστικής εκτελέσεως έως την τελεσιδικία του πίνακος κατατάξεως διακόπτει την παραγραφή.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 3760/2001

Δικαστής: Ελένη Δημοπούλου

20. Νομιμότητα κατάσχεσης φερομένης ως επιβληθείσας κατ' ανυπάρκτου προσώπου: Εκ παραδρομής εσφαλμένη αναφορά της επωνυμίας της καθής η κατάσχεση επιχείρησης στη σχετική έκθεση δεν βλάπτει, ούτε την καθιστά άκυρη ως στρεφόμενη κατ' ανυπάρκτου προσώπου, όταν παρά την ελαφρά απόκλιση καθίσταται φανερό από τις συνοδευτικές συνθήκες ποια επιχείρηση εννοείται ως υποκείμενη στην κατάσχεση.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (Τμ. Ν 1406 και Αναστ.) 550/2001

Δικαστής: Βασιλική Τσάκαλη

21. Νομιμότητα κατάσχεσης επί μείωσης του προερχόμενου από τις καταλογιστικές πράξεις χρέους: Εφόσον δυνάμει δικαστικής απόφασης έχουν επέλθει μεταρρυθμίσεις στις καταλογιστικές πράξεις (πράξη προσδιορισμού φόρου κληρονομίας και επιβολής προστίμου) βάσει των οποίων διενεργήθηκε η κατάσχεση, με αποτέλεσμα να περιορισθεί η φορολογική υποχρέωση του ανακόπτοντος σε επίπεδο πολύ κατώτερο των προβεβαιωθέντων, κρίνεται αναγκαία η αναβολή της δίκης, προκειμένου να διαπιστωθεί αν και σε ποιο βαθμό το χρέος, για το οποίο επιβλήθηκε η κατάσχεση, καλύπτεται πλέον από έγκυρο τίτλο.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (11^ο) 416/2002

Δικαστής: Στεφανία Γιαννούλη

22. Νομιμότητα κατάσχεσης επί συστημάτων εικόνας και ήχου Ολυμπιακού Σταδίου: Παράνομη η κατάσχεση του ηλεκτρονικού συγκροτήματος «Master Control» (αποτελούμενου από ενισχυτές, μετασχηματιστές, τροφοδοτικά, κεραίες και λοιπά ηλεκτρονικά υλικά και εξαρτήματα), δύο γιγαντοοθονών “MATRIX” , καθώς και επαγγελματικών μηχανημάτων (χρωματογράφων) με τους αντίστοιχους ηλεκτρονικούς υπολογιστές για χρέη του Ν.Π.Δ.Δ. «Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών – Σπύρος Λούης (Ο.Α.Κ.Α.) » προς το Ι.Κ.Α., δεδομένου ότι στο εν λόγω Ν.Π.Δ.Δ. ανήκει μόνο η διαχείριση των αθλητικών εγκαταστάσεων του Ολυμπιακού Σταδίου, υπαγομένων κατά κυριότητα στην Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων (Ε.Ο.Α.). Τα εν λόγω κατασχεθέντα αποτελούν συστατικά του Ολυμπιακού Σταδίου της Αθήνας κατά την έννοια του άρθρου 954 Α.Κ. ως στερρώς εμπειρηγμένα σ’ αυτό, κατά τρόπον που δεν μπορούν να αποτελέσουν χωριστό αντικείμενο κυριότητας ή άλλου εμπράγματος δικαιώματος. Η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων που είναι κυρία του Ολυμπιακού Σταδίου, έχει την κυριότητα και των συνδεδόμενων μ’ αυτό σε μόνιμη βάση συστατικών , συνεπώς και των ανωτέρω κατεσχημένων, καθόσον δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι αυτά αποτελούν συστατικά του ακινήτου του Ολυμπιακού Σταδίου , ότι αποτελούν ενιαίο και άρρηκτο οικονομικό και τεχνολογικό σύνολο με το κατασκευαστικό τούτο έργο και συνιστούν μ’ αυτό λειτουργική ενότητα προς το σκοπό της επικοινωνίας, μετάδοσης ήχου και εικόνας, καταγραφής, ανάδειξης και παρουσίασης εν γένει αθλητικών επιδόσεων και αποτελεσμάτων . Η φύση τους ως συστατικών προκύπτει από το γεγονός ότι είναι αδύνατη η αποσύνδεση των ως άνω μηχανημάτων χωρίς καταλυτική επίπτωση στην λειτουργικότητα του Ολυμπιακού Σταδίου, το οποίο , σε τέτοια περίπτωση, καθίσταται πλήρως άχρηστο για την επιτέλεση του σκοπού του (διεξαγωγή αθλητικών αγώνων και εκδηλώσεων και διάδοση αυτών στο ευρύ κοινό) και αποκομμένο από την αθλητική και κοινωνική ζωή της χώρας .

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (9^ο) 1644/2001

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

23. Νομιμότητα κατασχέσεως οικοπέδου του Σωματείου «Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός»: Ήδη, το ανακόπτον ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης δεν είναι νόμιμη, ως μη στηριζόμενη σε έγκυρο νόμιμο τίτλο, αφού το χρέος αυτό αποσβέστηκε με στερητική αναδοχή (άρθρ. 471 ΑΚ), μια και με βάση την σύμβαση που υπογράφηκε ανάμεσα σ' αυτό και το Ελληνικό Δημόσιο, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1821/1988 (ΦΕΚ Α 271/8.12.1988) και με την οποία προβλέφθηκε αφενός η μετατροπή των Νοσοκομείων του «Κοργιαλένιο – Μπενάκειο» και «Ασκληπιείο» Βούλας σε αυτοτελή ΝΠΔΔ και η περιέλευση σ' αυτά δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ανακόπτοντος και αφετέρου αναλήφθηκε η υποχρέωση εξόφλησης των χρεών του ανακόπτοντος, βάσει κατάστασης που θα υποβληθεί από αυτό στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, από κρατική επιχορήγηση με προσκόμιση για κάθε χρέος του σχετικού λογαριασμού (άρθρ. 1 παρ. 7 ν. 1821/1988 – βλ. σύμβαση και σχετ. ΦΕΚ) δεν είναι πλέον αυτό υπόχρεο για καταβολή των εισφορών που αφορούσαν την ασφαλιστική τακτοποίηση των εργαζομένων του ούτε στις Κεντρικές του Υπηρεσίες, ούτε για παραπάνω νοσοκομεία και ήδη ΝΠΔΔ. Όμως, η ανακοπή πρέπει να απορριφθεί, διότι ότι η προσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης εκδόθηκε πριν από την ισχύ της σύμβασης μεταξύ αυτού και του Ελληνικού Δημοσίου (κυρώθηκε με το άρθρ. 1 του ν. 1821/1988) με την οποία προβλέφθηκε περιέλευση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του ανακόπτοντος από το Δημόσιο και τα ΝΠΔΔ νοσοκομεία «Κοργιαλένιο – Μπενάκειο» και «Ασκληπιείο» Βούλας.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (18^ο) 1797/2001

Δικαστής: Ευγενία Φουντέα- Καλαποθάκη

24. Απόσβεση απαιτήσεων επί κατασχέσεως: Εφόσον αποδεικνύεται ότι οι απαιτήσεις του Δημοσίου που έχουν περιληφθεί στην έκθεση κατάσχεσης έχουν αποσβεσθεί, όπως προκύπτει από σχετικές πράξεις συμψηφισμού των απαιτήσεων αυτών με βέβαιες και εκκαθαρισμένες ανταπαιτήσεις του ανακόπτοντος, που αποδεικνύονται μάλιστα με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, η σχετική έκθεση κατάσχεσης που περιέχει τα πιο πάνω αποσβεσμένα χρέη πρέπει να μεταρρυθμισθεί και να περιορισθεί το προς

είσπραξη χρέος. Σε περίπτωση που ζητηθεί με προδικαστική απόφαση η προσκόμιση των πράξεων συμφητισμού και λοιπών κρίσιμων εγγράφων, αλλά η απόφαση αυτή που εκδίδεται προς συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού δεν εκτελεσθεί, το Δικαστήριο μπορεί να κρίνει το ζήτημα της μερικής απόσβεσης του χρέους επί τη βάση των υπαρχόντων στοιχείων (έγγραφα Υπουργού Οικονομικών, διπλότυπα είσπραξης Δ.Ο.Υ. και λοιπά).

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 409/2001

Δικαστής: Άννα Πέρου Αβρίθη

25. Απόσβεση απαιτήσεων επί κατασχέσεως: Η ένσταση εξοφλήσεως πρέπει να αποδεικνύεται παραχρήμα , εγγράφως ή με ομολογία, αν δε αποδεικνύεται ολοκληρωτική εξόφληση, το Δικαστήριο θα ακυρώσει την ταμειακή βεβαίωση και την τυχόν επιβληθείσα κατάσχεση. Εάν αποδεικνύεται μερική εξόφληση και έχει επιδοθεί μόνο ταμειακή βεβαίωση, το Δικαστήριο θα ακυρώσει αυτήν μερικώς και συνεπώς για το υπόλοιπο είναι δυνατό να επιβληθεί κατάσχεση για το μη θιγόν μέρος της ταμειακής βεβαίωσης, χωρίς να απαιτείται νέα κοινοποίηση αυτής. Εφόσον όμως έχει επιβληθεί και κατάσχεση , αυτή είναι έγκυρη με τη διαφορά ότι ο επισπεύδων θα καταταγεί για το μέρος μόνο της απαιτήσεώς του και για το ποσό, κατά το οποίο δεν έχει εξοφληθεί η απαίτηση.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Αναστολών και 1406) 647/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

26. Ακατάσχετα: Επειδή ήδη ο ανακόπτων με την υπό κρίση ανακοπή ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, ισχυριζόμενος ότι τα κατασχεθέντα κινητά (έπιπλα) υπάγονται στην κατηγορία των ακατάσχετων, γιατί εξυπηρετούν αποκλειστικά βασικής ανάγκης διαβίωσης της οικογένειάς του που αποτελείται από τον ίδιο, τη σύζυγό του και τα δύο παιδιά του. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κινητά πράγματα που προεκτέθηκαν εξυπηρετούν βασικές ανάγκες διαβίωσης του ανακόπτοντος και της οικογένειάς του, δεδομένου ότι τα έπιπλα με γνώμονα τις σύγχρονες αντιλήψεις που επικρατούν για την προσωπικότητα, τη ζωή και την αξία του

ανθρώπου αποτελούν πράγματα, απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης αυτού, κρίνει ότι τα ανωτέρω κινητά πράγματα του ανακόπτοντος που κατασχέθηκαν, είναι ανεπίδεκτα κατάσχεσης και επομένως μη νόμιμα ο προαναφερόμενος δικαστικός επιμελητής προέβη στην κατάσχεση αυτών.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (18°) 4563/2001

Δικαστής: Θεώνη Λειβαδίτη

27. Ακατάσχετα: Η διάταξη του άρθρου 31 εδάφ.ε΄του Κ.Ε.Δ.Ε., με την οποία επιτρέπεται η κατάσχεση των συντάξεων έως το ¼ αυτών για την αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων του Δημοσίου είναι ειδική και κατισχύει άλλων διατάξεων, με τις οποίες ορίζεται γενικώς το ακατάσχετο των μισθών και των συντάξεων.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ.(26°) 64/2000

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης.

-ΣΤ-

ΑΝΑΚΟΠΗ ΚΑΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ- ΠΡΟΣΩΠΟΚΡΑΤΗΣΗ

1. Ανακοπή κατά προγράμματος πλειστηριασμού: Κατά την έννοια των διατάξεων του Κ.Δ.Δ. , ερμηνευομένων σε συνδυασμό με τα οριζόμενα με τις διατάξεις του άρθρου 954 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του ν. 2298/1995, σε συνδυασμό και με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 955 του ίδιου Κώδικος, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της με την παράγραφο 8 του άρθρου 4 του Ν. 2298/1995 καθώς και σε συνδυασμό προς τα οριζόμενα με τη διάταξη της παραγράφου 35 του τελευταίου αυτού άρθρου, το Δικαστήριο, δικάζοντας στα πλαίσια τέτοιων ανακοπών μπορεί, εάν κρίνει βάσιμη σχετική ανακοπή να διατάξει την διόρθωση του προγράμματος πλειστηριασμού [άλλως «περιλήψεως ή αποσπάσματος της κατασχετήριας εκθέσεως»], ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος κινητού ή ακινήτου, την εκτίμηση της αξίας του και την πρώτη προσφορά, αλλά και ως προς άλλα μεταβλητά κεφάλαιά του, όπως και ο τόπος διενεργείας του πλειστηριασμού.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 821/2001**Δικαστής: Χρήστος Χουτόπουλος**

2. Ανακοπή κατά προγράμματος πλειστηριασμού : Το "πρόγραμμα πλειστηριασμού", ως τελευταία πριν από τη διενέργεια του πλειστηριασμού πράξη της διοικητικής εκτέλεσης, στην οποία έχει ενσωματωθεί ως προς το περιεχόμενό της η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, προσιδιάζει με την "κατασχετήρια έκθεση" του άρθρου 954 του Κ.Πολ.Δ, όπως τούτο ισχύει (η οποία επίσης αποτελεί την τελευταία πριν τον πλειστηριασμό πράξη της διαδικασίας εκτελέσεως κατά τον Κ.Πολ.Δ, περιέχει δε τα στοιχεία της προβλεπόμενης από τις διατάξεις που τροποποιήθηκαν έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, καθώς και του προγράμματος πλειστηριασμού), πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 954 παρ. 4 όπως ισχύει, εφαρμόζεται αναλόγως και κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων, με την έννοια ότι παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως της προβλεπόμενης από το άρθρο αυτό ανακοπής για τη διόρθωση του προγράμματος πλειστηριασμού, ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή της πρώτης προσφοράς.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 769/2002**Δικαστής: Φωτεινή Καρβελά**

3.Ανακοπή κατά προγράμματος πλειστηριασμού : Όταν εκπλειστηριάζονται περισσότερα αυτοτελή ακίνητα που είχαν κατασχεθεί με την ίδια έκθεση κατάσχεσης, πρέπει στην έκθεση αναγκαστικής κατασχεσεως και στο πρόγραμμα πλειστηριασμού να περιγράφεται κάθε ακίνητο χωριστά, με τη χωριστή εκτίμηση και χωριστή τιμή πρώτης προσφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση ο ανακόπτων υφίσταται βλάβη που δεν μπορεί να επανορθωθεί , παρά μόνο με την κήρυξη ακυρότητας της επίδικης πράξης, διότι αν τα ακίνητα εκπλειστηριασθούν το καθένα χωριστά, είναι δυνατόν αφενός να επιτευχθεί μεγαλύτερο εκπλειστηρίασμα για καθένα από αυτά, αφετέρου δε να εκπλειστηριασθεί μόνο το ένα , εφόσον το εκπλειστηρίασμα από αυτό καλύπτει το χρέος.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 676/1997

Δικαστής: Γκιούλα Κιουρουιάν

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Αναστολών και 1406) 2432/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

4. Ανακοπή κατά προγράμματος πλειστηριασμού επί πτωχεύσεως: Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ως προς την δικανική ικανότητα του πτωχού έχουν εφαρμογή οι οικείες ειδικές διατάξεις του άρθρου 534 του Εμπ.Ν. σύμφωνα με τις οποίες μετά την δημοσίευση της αποφάσεως με την οποία κηρύσσεται η πτώχευση, ο πτωχεύσας δεν νομιμοποιείται ούτε παθητικά ούτε ενεργητικά, σε δίκες που σχετίζονται με την πτωχευτική περιουσία, εφεξής δε νομιμοποιείται μόνο ο σύνδικος της πτωχεύσεως, ο οποίος (σύνδικος) έχει το δικαίωμα, ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος να ασκεί ένδικα βοηθήματα και να παρίσταται κατά την εκδίκαση τους. Κατ' εξαίρεση, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 24 του ανωτέρω Κώδικα, επιτρέπεται και στον πτωχεύσαντα η διενέργεια διαδικαστικών πράξεων, όταν πρόκειται για θέματα κατεπείγουσας φύσεως και επίκειται κίνδυνος από την αναβολή, όπως είναι και η άσκηση ανακοπής κατά του προγράμματος πλειστηριασμού (άρθρο 217 παρ. 1 περ. γ' σε συνδυασμό με άρθρο 219 παρ. 1 περ. α' του παραπάνω Κώδικα διοικητικής Δικονομίας). Στην περίπτωση αυτή δεδομένου ότι ένας είναι ο διάδικος και μια η παρεχόμενη κατά της αυτής πράξεως (πρόγραμμα πλειστηριασμού) ανακοπή, την ανακοπή αυτή επί πτωχεύσεως μπορεί, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, να ασκήσει είτε ο σύνδικος πτωχεύσεως είτε και αυτός ο ίδιος ο πτωχεύσας και συνεπώς, αν κάποιος από τους δύο άσκησε ανακοπή κατά της εν λόγω πράξεως, η τυχόν ασκουμένη μεταγενεστέρως από τον άλλο ανακοπή κατά του αυτού προγράμματος πλειστηριασμού αποτελεί δεύτερη ανακοπή του ίδιου διαδίκου κατά της αυτής πράξεως, η οποία είναι απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 70 Διοικητικής Δικονομίας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 991/2001

Δικαστής: Θεοδώρα Βιτουλαδίτη

5. Νομιμότητα προγράμματος πλειστηριασμού κατά τη διάρκεια δικαστικής εκκαθάρισης της κληρονομιάς : Επειδή, από τα άρθρα 1913 επ. Α.Κ. συνάγεται ότι το δικαστήριο της κληρονομιάς μπορεί να διατάξει την εκκαθάριση της κληρονομιάς και να διορίσει εκκαθαριστή της κληρονομιάς, όχι μόνο ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε δανειστή αλλά και με αίτηση του κληρονόμου με το ευεργέτημα της απογραφής. Από τη δημοσίευση της απόφασης που διατάζει την εκκαθάριση, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της κληρονομιάς αποχωρίζονται αυτοδικαίως από την περιουσία του κληρονόμου και αποτελούν χωριστή ομάδα που διοικείται από τον εκκαθαριστή. Κατά τη διάρκεια της δικαστικής εκκαθάρισης της κληρονομιάς Δε μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση στα κληρονομαία αντικείμενα ούτε από τους ατομικούς δανειστές του κληρονόμου ούτε από τους δανειστές της κληρονομιάς, κάθε δε μέτρο εκτέλεσης εκ μέρους των παραπάνω παύει. Αν η αναγκαστική εκτέλεση άρχισε πριν από το διορισμό του εκκαθαριστή, δεν είναι επιτρεπτή η συνέχισή της, έστω και αν αυτή είχε αρχίσει εναντίον του κληρονομούμενου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 657/2001

Δικαστής: Ιωάννης Πολυχρόνης

6. Ανακοπή κατά προγράμματος πλειστηριασμού επί οφειλών Ι.Κ.Α.: Ενόψει του άρθρου 20 παρ. 1 του Συντάγματος δεν επιτρέπεται η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη ως νόμιμου τίτλου είσπραξης οφειλής προς το Ι.Κ.Α. ούτε η διενέργεια πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης , αν δεν κοινοποιηθεί προηγουμένως εγκύρως η σχετική πράξη επιβολής εισφορών και πρόσθετου τέλους στον οφειλέτη του Ι.Κ.Α. με ενημέρωση για τη δυνατότητα ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής εντός 30 ημερών από της κοινοποίησεως ενώπιον της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής του Ι.Κ.Α.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Ν. 1406 –Αναστολών) 148/2001

Δικαστής: Βασιλική Νικολοπούλου

7. Προσωρινό δεδικασμένο επί δευτέρας ανακοπής διορθώσεως προγράμματος: Η εκ νέου έρευνα του ουσιαστικού ζητήματος της πραγματικής αξίας του κατασχεμένου ακινήτου και ο εκ νέου καθορισμός αυτής εμποδίζεται

από το προσωρινό δεδικασμένο, το οποίο πηγάζει από προηγούμενη απόφαση επί ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού και αναπτύσσει δεσμευτικότητα για το ήδη κριθέν ζήτημα της αξίας μέχρι την τελεσιδικία της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως ή τη διενέργεια του πλειστηριασμού.- Και αν πάλι ήθελε εκτιμηθεί ότι με την υπό κρίση αίτηση εισάγεται σιωπηρά αίτημα ανακλήσεως ή μεταρρυθμίσεως της παραπάνω αποφάσεως κατ' άρθρο 205 παρ. 6 Κ.Δ.Δ., λόγω μεταβολής των συνθηκών, και πάλι δεν θα ήταν νομικά δυνατή μια τέτοια ανάκληση ή μεταρρύθμιση, διότι η απόφαση που εκδίδεται επί της ανακοπής του άρθρου 217 παρ. 1 περ. γ' είτε δέχεται την ανακοπή εν όλω ή εν μέρει είτε την απορρίπτει και δεν υπόκειται σε ανάκληση, έστω και αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 205 παρ. 6 Κ.Δ.Δ., δεδομένου ότι δεν λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα, αλλά ρυθμιστικά μέτρα της εκτελέσεως. Άλλωστε, κατά την εκδίκασή της δεν τηρείται κατά παραπομπή η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, αλλά η κύρια διαδικασία των άρθρων 132-143 Κ.Δ.Δ., ενώ η διάταξη του άρθρου 205 παρ. 6 Κ.Δ.Δ. δεν προσιδιάζει στη φύση και το σκοπό του ρυθμιστικού αυτού μέτρου.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Ν. 1406 και Αναστ.) 321/2001

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

8. Μερική εξόφληση προβαλλόμενη επί ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού : Σε περίπτωση, που η έκθεση κατάσχεσης δεν έχει προσβληθεί εμπροθέσμως, το επ' αυτού ερειδόμενο πρόγραμμα πλειστηριασμού δεν μπορεί να μεταρρυθμισθεί ως προς τα κύρια αυτού στοιχεία (περιγραφή ακινήτου- προσδιορισμό οφειλής), παρά μόνο για την ουσιαστική πλημμέλεια της τυχόν μη ορθής εκτιμήσεως της αξίας του εκπλειστηριαζομένου ακινήτου σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 224 Κ.Δ.Δ. Τυχόν μερική εξόφληση θεμελιώνει απλώς το δικαίωμα του οφειλέτη να προσβάλει με ανακοπή την κατάταξη του Ι.Κ.Α. στον πίνακα διανομής του εκπλειστηριάσματος και δεν συνεπάγεται ακυρότητα της εκθέσεως κατασχέσεως ή του επ' αυτού ερειδομένου προγράμματος πλειστηριασμού.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Αναστολών και 1406) 647/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

9. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατά προγράμματος

πλειστηριασμού: Κατά την έννοια του άρθρου 19 του Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, σε περίπτωση που το ονοματεπώνυμο του φυσικού προσώπου ή η επωνυμία του νομικού προσώπου δεν είναι ακριβή, επιβάλλεται η διόρθωση του προγράμματος μόνον όταν δημιουργείται σύγχυση περί την ταυτότητα του καθ' ου ο πλειστηριασμός, σε καμία δε περίπτωση δεν πάσχει εκ του λόγου αυτού ακυρότητα το πρόγραμμα, διότι η ακριβής επωνυμία του καθ' ου ο πλειστηριασμός νομικού προσώπου δεν είναι από τα στοιχεία που προσδίδουν αξία στα εκπλειστηριαζόμενα πράγματα, και είναι απαραίτητα για την προσέλκυση του ενδιαφέροντος των πλειοδοτών. Στην προκειμένη δε περίπτωση, η ανακόπτουσα δεν αποδεικνύει ότι η παράλειψη αναγραφής στο προσβαλλόμενο πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού της πλήρους ονομασίας της προκαλεί σύγχυση σχετικά με την ταυτότητα αυτής ή την κυριότητα των κατασχεθέντων κινητών, καθώς και ότι αυτή από την μη πλήρη αναγραφή της επωνυμίας της έχει υποστεί οποιαδήποτε βλάβη, δεδομένου ότι η έδρα και η μορφή της ταυτίζονται με την εταιρεία που αναφέρεται στο προσβαλλόμενο πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού και δεν δημιουργείται καμία αμφιβολία ότι η τελευταία είναι κυρία των προς πλειστηριασμό κινητών πραγμάτων και οφειλέτης του Δημοσίου. Περαιτέρω, η ανακόπτουσα προβάλλει ότι εκκρεμεί ρύθμιση του χρέους της από την αρμόδια Δημοσία Οικονομική Υπηρεσία, και ως εκ τούτου πρέπει να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού, διότι η πραγματοποίησή του εν λόγω πλειστηριασμού θα προκαλέσει εις αυτήν ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη, και θα έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία ανταποκρίσεως αυτής στις υποχρεώσεις της εν λόγω ρυθμίσεως. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της ανακοπτούσης πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι, όπως προκύπτει από έγγραφο της Δημοσίας Οικονομικής Υπηρεσίας έχει απλώς υποβληθεί αίτηση υπό της ανακοπτούσης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης για ρύθμιση της οφειλής της, η οποία επρόκειτο να διαβιβασθεί προς εξέταση στην προβλεπόμενη από την διάταξη του άρθρου 15 του ν. 2648/1998 επιτροπή, και ως εκ τούτου δεν έχει λάβει ακόμη χώρα ρύθμιση της οφειλής, συνεπώς δε νομίμως επισπεύδεται ο ένδικος πλειστηριασμός.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. Αναστολών και 1406) 1013/2001**Δικαστής: Φίλιππος Αρμανίδης**

10. Προβαλλόμενοι λόγοι επί ανακοπής κατά προγράμματος πλειστηριασμού: Με την ανακοπή τους αυτή οι ανακόπτοντες προβάλλουν ότι , στη συνέχεια του θανάτου του κληρονομούμενου , κληθέντες ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι, του αποποιήθηκαν την κληρονομία εντός της προβλεπόμενης τετράμηνης προθεσμίας. Επομένως - ισχυρίζονται οι ανακόπτοντες – δεν είναι νόμω υπόχρεοι (ως διάδοχοι του αρχικού υπόχρεου). Ο λόγος όμως αυτός της ανακοπής πρέπει να απορριφθεί, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 224 παρ. 3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ως απαραδέκτως προβαλλόμενος κατά την παρούσα δίκη. Και τούτο, διότι δεν αφορά σε παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες του προσβαλλόμενου προγράμματος πλειστηριασμού, αλλά οδηγεί σε παρεμπόδιση έλεγχου της νομιμότητας της ως άνω 7217/17/6/1996 κατασχετήριας έκθεσης, βάσει της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο πρόγραμμα και την οποία οι ανακόπτοντες έχουν ήδη προσβάλει.

Μονομελές Δ.Πρ, Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 744/2001**Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης**

11. Περιγραφή ακινήτου στην έκθεση πλειστηριασμού: Επειδή, ύστερα από αυτά, και ενόψει του ότι, κατά την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων του άρθρου 36 του ΚΕΔΕ, απαιτείται η περιγραφή του ακινήτου που κατασχέθηκε να είναι τέτοια, ώστε να μην γεννιέται αμβιβολία για την ταυτότητά του και δημιουργούνται εσφαλμένες εντυπώσεις στους πλειοδότες, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μειωμένες, κατά ποσό, πλειοδοσίες, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η έκταση του κατασχεθέντος ακινήτου καθώς και τα όριά του αποτελούν αναγκαία στοιχεία για την εξατομίκευσή του, ότι στην εξεταζόμενη περίπτωση δεν μνημονεύεται στο πιο πάνω πρόγραμμα αναγκαστικού πλειστηριασμού η επιφάνεια του οικοπέδου και τα όρια αυτού καθώς και τα τυχόν υπάρχοντα συστατικά και παραρτήματα αυτού, χωρίς άλλωστε τα στοιχεία αυτά να προκύπτουν από κάποιο στοιχείο της δικογραφίας

(αφού η διάδικος φορολογική αρχή δεν προσκόμισε την έκθεση κατάσχεσης και το φάκελο της υπόθεσης με έκθεση απόψεων, όπως είχε υποχρέωση), κρίνει ότι οι ελλείψεις αυτές είναι ουσιώδεις και μπορούν να οδηγήσουν σε μειωμένες, κατά ποσό, πλειοδοσίες.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 652/2001

Δικαστής: Νικόλαος Μπασάας

12. Αναγγελία απαίτησης και πίνακας κατάταξης: Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων του Κ.Δ.Δ. και των άρθρων 1272, 1276, 1277, 1279 και 1300 Α.Κ. συνάγεται α) ότι η προσημείωση χορηγεί δικαίωμα προτιμήσεως υποθήκης και με την τελεσίδικη επιδίκαση της απαιτήσεως για την ασφάλεια της οποίας ενεγράφη, τρέπεται σε υποθήκη, η οποία θεωρείται εγγεγραμμένη από την ημέρα εγγραφής της προσημείωσης β) ότι εάν πριν από την τροπή της προσημειώσεως σε υποθήκη εκπλειστηριασθεί το προσημειούμενο ακίνητο και καταβληθεί το εκπλειστηρίασμα δεν αποστερείται ο προσημειούχος δανειστής, του από την εγγραφή της προσημειώσεως δικαιώματός του, αλλά στον συντασσόμενο πίνακα κατατάξεως η αναγγελθείσα απαίτησή του κατατάσσεται τυχαία και μάλιστα κατά την σειρά εγγραφής της προσημειώσεως (σαν να είχε εγγραφεί την ίδια ημέρα υποθήκη υπέρ αυτής) με μόνη την αίρεση της τελεσίδικης επιδικάσεως της απαιτήσεως, από την πλήρωση της οποίας προσδίδεται ο χαρακτήρας της υποθήκης αναδρομικώς από την ημέρα εγγραφής της προσημειώσεως, χωρίς η περάτωση της εκτελέσεως να δημιουργεί εμπόδιο σ' αυτό.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 2733/2002

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου –Λέζα

13. Αναγγελία απαίτησης και πίνακας κατάταξης: Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι, σε περίπτωση που δεν εμφανιστούν πλειοδότες για το εκπλειστηριαζόμενο ακίνητο, αυτό ναι μεν κατακυρώνεται υπέρ του επισπεύδοντος την εκτέλεση Δημοσίου, υπό την εξουσιαστική όμως αίρεση να εγκριθεί η κατακύρωση από τον Υπουργό Οικονομικών. Επομένως, σε περίπτωση μη έγκρισης της κατακύρωσης, ο πλειστηριασμός ματαιώνεται

και για το λόγο αυτό συντάσσεται νέο πρόγραμμα πλειστηριασμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 24 (παρ. 4) του παραπάνω ν.δ/τος. Ενόψει αυτών και δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 55 του εν λόγω ν.δ/τος, η νομοτύπως διενεργηθείσα αναγγελία του Διευθυντού οποιουδήποτε άλλου δημόσιου ταμείου για τα βεβαιωθέντα στο ταμείο αυτό χρέη διατηρεί την ισχύ της, έστω και αν αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε ο πλειστηριασμός, στις προαναφερόμενες περιπτώσεις δεν απαιτείται καινούργια αναγγελία των χρεών, αφού η προηγηθείσα, κατά ρητή διάταξη του νόμου, διατηρεί την ισχύ της. Εξάλλου, από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 38 (παρ. 1 και 2) του ανωτέρω ν.δ/τος, σε συνδυασμό και προς τις διατάξεις των άρθρων 2 (παρ. 2), 4 (παρ. 1), 5, 6, 7, 8, 28 (παρ. 1), 36 (παρ. 2) και 37 αυτού, από τις οποίες προκύπτει ότι η επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης, ειδικότερα δε η κατάσχεση και η εγγραφή της στο βιβλίο κατασχέσεων γίνεται για ορισμένο χρέος, συνάγεται ότι η, από την ημέρα της επιδόσεως στον οφειλέτη αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης, στέρηση της εξουσίας του να διαθέτει το κατασχεθέν, καθώς και η μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο οικείο δημόσιο βιβλίο ακυρότητα, υπέρ του Δημοσίου ή άλλου ν.π.δ.δ. εξομοιούμενο με αυτό, κάθε επιβάρυνσης, αναφέρονται μόνο στην απαίτηση του Δημοσίου για την οποία έγινε η κατάσχεση και η οποία προκύπτει από την εγγραφή της στο βιβλίο κατασχέσεων, στην οποία (απαίτηση) περιλαμβάνονται και οι τυχόν συμπληρωματικές απαιτήσεις του Δημοσίου, εφόσον όμως αναγγέλθηκαν πριν γίνει η μεταγραφή της απαλλοτριωτικής πράξης ή η εγγραφή της επιβάρυνσης. Κατά συνέπεια, εφόσον η απαίτηση για την οποία επισπεύδεται η εκτέλεση δεν εγγραφεί στο οικείο βιβλίο κατασχέσεων πριν από τη μεταγραφή της πράξης διάθεσης ή επιβάρυνσης, δεν παρέχεται η προστασία που προβλέπεται από το ως άνω άρθρο 38, δεν επέρχεται δηλαδή η σχετική υπέρ του Δημοσίου ακυρότητα (Ολομ. ΑΠ 38/1998).

Περαιτέρω στο άρθρο 61 (παρ. 1) του ως άνω ν.δ/τος ορίζεται ότι : «1. Το Δημόσιον κατατάσσεται εν αναγκαστική εκτελέσει κινητού ή ακινήτου δια τας ληξιπροθέσμους μέχρι της ημέρας του πλειστηριασμού απαιτήσεις αυτού εκ πάσης αιτίας, μετά των πάσης φύσεως προσαυξήσεων και τόκων και εν τη υπ' αριθμ. 5 σειρά του άρθρ. 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Δια τας μη

ληξιπροθέσμους εκ πάσης αιτίας απαιτήσεις του, το Δημόσιον κατατάσσεται συμμέτρως μετά των λοιπών δανειστών». Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 976 (περίπτ. 1 και 2), 977 (παρ. 1 εδάφ. β') και 1007 (παρ. 1) του Κ.Πολ.Δ. συνάγεται ότι, σε περίπτωση που το πλειστηρίασμα δεν επαρκεί για όλες τις απαιτήσεις και συντρέχουν κατά την κατάταξη απαιτήσεις που ασφαρίζονται με ενέχυρα ή υποθήκες, το πλειστηρίασμα που απομένει ύστερα από την αφαίρεση των εξόδων εκτέλεσης, διαχωρίζεται σε 1/3 και 2/3. Τα 2/3 διατίθενται για την κατάταξη των απαιτήσεων των ενεχυρούχων ή ενυπόθηκων δανειστών, ενώ το 1/3 προορίζεται για την κατάταξη των γενικών προνομιούχων δανειστών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και το Δημόσιο για τις ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις του, όπως αυτές προσδιορίζονται από την προσημειωθείσα διάταξη του Κ.Ε.Δ.Ε. (βλ. και Α.Π. 172/84, 59/86, 2165/86 κ.ά.). Το προαναφερόμενο όμως προνόμιο του Δημοσίου δεν επεκτείνεται και υπέρ των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, έστω και αν εφαρμόζεται γι' αυτούς ο Κ.Ε.Δ.Ε. (ΑΠ 1504/1998, Δ.Πρ.Αθ. 646/1999), υπέρ δε των οργανισμών αυτών ισχύει το εκ του άρθρου 975 αριθ. 6 Κ.Πολ.Δ. προνόμιο, το οποίο περιλαμβάνει τις απαιτήσεις τους που προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι μήνες (ήδη, κατά την τελευταία διετία, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 1711/1987, φ. 109 Α') πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Ενόψει δε του γεγονότος ότι οι απαιτήσεις της καθεμιάς σειράς του άρθρου 975 Κ.Πολ.Δ. δρουν αναιρετικώς στις απαιτήσεις της επόμενης σειράς, οι απαιτήσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης θα ικανοποιηθούν από το τυχόν υπόλοιπο που θα περισσεύει από το ποσό του 1/3 του εκπλειστηρίασματος που διαχωρίσθηκε για την πρώτη τάξη.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 6123/2002

Δικαστής: Ευθύμιος Παπαδόπουλος

14. Αναγγελία απαίτησης και πίνακας κατάταξης: Το Ελληνικό Δημόσιο έχει, στην περίπτωση πτώχευσης οφειλέτη αυτού, γενικό προνόμιο κατάταξης επί του προϊόντος εκποίησης των περιουσιακών στοιχείων του πτωχεύσαντος οφειλέτη. Στην προνομιακή κατάταξη των απαιτήσεων του Δημοσίου, κατά την

έννοια του άρθρου 536 εδ. α' του Εμπορικού Νόμου, περιλαμβάνονται και οι παρεπόμενες των κυρίων απαιτήσεις του Δημοσίου από τόκους.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (1^ο) 1368/2001

Δικαστής: Νικόλαος Μπασέας

15. Ανεπίδεκτα κατασχέσεως κατά τον έλεγχο κύρους προγράμματος πλειστηριασμού: Ισχυρισμός ότι τα κατασχεθέντα κινητά είναι ανεπίδεκτα κατασχέσεως προβάλλεται απαραδέκτως, κατ' άρθρο 224 παρ.3 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, κατά τον έλεγχο του κύρους του προγράμματος πλειστηριασμού. Και υπό το προΐσχύσαν του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας καθεστώς, η διαφορά για το χαρακτήρα των κατασχεθέντων κινητών ως ανεπιδέκτων κατασχέσεως αποτελούσε αντικείμενο δίκης κατά την ειδική διαδικασία του άρθρου 17 παρ.4 του ΚΕΔΕ.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 1115/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

16. Προϋποθέσεις παραδεκτού αίτησης προσωπικής κρατήσεως: Για το παραδεκτό της σχετικής αίτησης απαιτείται να έχει επιδοθεί στον οφειλέτη ένα μήνα πριν από την κατάθεσή της ατομική ειδοποίηση που να περιέχει τα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του Κ.Ε.Δ.Ε. στοιχεία (είδος, ποσό χρέους, οικονομικό έτος, αριθμό και χρονολογία τριπλότυπης βεβαιώσεως, χρονολογία πληρωμής του χρέους ή εκάστης δόσεως κ.λπ.), καθώς και πίνακας ληξιπροθέσμων χρεών.

Προεδρική Διαδικασία Δ. Πρ. Αθ. 180/2001

Δικαστής: Ελένη Γεωργούτσου

17. Προσωπική κράτηση ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης για την είσπραξη απαιτήσεως του ΙΚΑ: Η διάταξη του άρθρου 46 του Ν. 2065/1992 με το οποίο είχε οριστεί ότι νομιμοποιούνται ενεργητικώς στη δίκη για την προσωποκράτηση μόνο το Δημόσιο και το Ι.Κ.Α. καταργήθηκε με το άρθρο 285 του Κ.Δ.Δ., αφού το θέμα της ενεργητικής νομιμοποίησης ρυθμίζεται από τον Κώδικα αυτό στο άρθρο 233 (παρ. 1). Μετά την ισχύ του Ν. 2717/1999, το ΙΚΑ

δεν νομιμοποιείται ενεργητικά για την υποβολή αιτήσεως για προσωπική κράτηση οφειλέτη του. Περιορισμός της λήψεως του εξαιρετικού αυτού μέτρου μόνο στις περιπτώσεις απαιτήσεων του Δημοσίου. Μη επέκταση του μέτρου σε περιπτώσεις απαιτήσεων ΝΠΔΔ.

Προεδρική Διαδικασία Δ. Πρ. Αθ. 118/2001

Δικαστής: Νικόλαος Ψαρρός

18. Διαδικασία προσωποκράτησης – επιδόσεις- πρόσωπα άγνωστης

διαμονής: Οι διατάξεις των άρθρων 235, 47, 50-57 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας συνιστούν νεώτερο νομοθετικό καθεστώς που ρυθμίζει ειδικά το ζήτημα της κλήτευσης του καθού η αίτηση προσωπικής κράτησης οφειλέτη του Δημοσίου. Επομένως, κατισχύουν των διατάξεων του άρθρου 84 του Κ.Ε.Δ.Ε. , οι οποίες είναι όχι μόνο παλαιότερες, αλλά και γενικές , αφού αφορούσαν σε όλες τις επιδόσεις που γίνονταν στα πλαίσια της διοικητικής εκτέλεσης και όχι μόνο του μέτρου της προσωπικής κράτησης. Ενόψει δε του ότι οι νέες αυτές διατάξεις δεν προβλέπουν ειδικό τρόπο επίδοσης σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής, ο διενεργών την επίδοση οφείλει να εφαρμόσει τη διαδικασία του άρθρου 55 Κ.Δ.Δ. (επίδοση με θυροκόλληση στην τελευταία γνωστή κατοικία ή τον τόπο εργασίας του οφειλέτη) σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 50 (επίδοση προς τον αντίκλητο αν έχει ορισθεί τέτοιος) και όχι εκείνη του άρθρου 84 παρ. 2 του Κ.Ε.Δ.Ε., η οποία, όπως έγινε δεκτό δεν ισχύει.

Προεδρική Διαδικασία 854/1999

Δικαστής: Αγγελική Συντελή- Πιστοφίδου

-Z-

ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ Α.Ε.-Ε.Π.Ε.

1. Ευθύνη διοικητών Α.Ε. για χρέη από ασφαλιστικές εισφορές προς το

Ι.Κ.Α.: Με την διάταξη του άρθρου 69 παρ. 2 του Ν. 2676/1999 (ισχύς από 5-1-1999) εισήχθη το πρώτον η ευθύνη των στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 αναφερομένων προσώπων και κατά τον χρόνο λειτουργίας της επιχείρησης για την καταβολή των οφειλομένων στο ΙΚΑ ασφαλιστικών εισφορών. Προϋπόθεση

για να είναι νόμιμη η εκτέλεση που επιχειρείται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων σε βάρος προσώπου που έχει μια από τις αναφερόμενες στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 ιδιότητες, σε χρόνο που το νομικό πρόσωπο βρίσκεται σε λειτουργία, είναι σε κάθε περίπτωση το χρέος για το οποίο επισπεύδεται η εν λόγω εκτέλεση να έχει δημιουργηθεί μετά την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου, δηλαδή μετά τις 5-1-1999.

Μονομελής Δ.Πρ. Αθ. (19^ο) 2464/2001

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου- Λέζα

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 340/2001

Δικαστής: Μαρία Παπαχαραλάμπους- Δασκαλάκη

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (9^ο) 5027/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

2. Ευθύνη διοικητών Α.Ε. για χρέη από ασφαλιστικές εισφορές προς το Ι.Κ.Α. : Με την διάταξη του άρθρου 69 παρ. 2 του Ν. 2676/1999 (ισχύς από 5-1-1999) εισήχθη το πρώτον η ευθύνη των στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 αναφερομένων προσώπων και κατά τον χρόνο λειτουργίας της επιχείρησης για την καταβολή των οφειλομένων στο ΙΚΑ ασφαλιστικών εισφορών. Προϋπόθεση για να είναι νόμιμη η εκτέλεση που επιχειρείται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων σε βάρος προσώπου που έχει μια από τις αναφερόμενες στο άρθρο 115 του ν. 2238/1994 ιδιότητες, σε χρόνο που το νομικό πρόσωπο βρίσκεται σε λειτουργία, είναι αφενός το πρόσωπο αυτό να έχει μία από τις ιδιότητες του διοικούντος ή εκπροσώπου ανωνύμου εταιρείας κατά το χρόνο ενάρξεως ισχύος των εν λόγω διατάξεων (5-1-1999) και μεταγενεστέρως , αφετέρου η εκτέλεση να αφορά οφειλές βεβαιωμένες τόσο κατά την ανάληψη των καθηκόντων του , όσο και αυτές που βεβαιώνονται ή δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας του.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 2298/2001

Δικαστής: Ελένη Δημοπούλου

3. Ευθύνη Διοικούντων Νομικά Πρόσωπα για πληρωμή φόρου εισοδήματος και παρακρατουμένων φόρων: Η κατά την παρ.2 του άρθρου

115 του ν.2238/1994 ευθύνη των διοικούντων εταιρίες περιορισμένης ευθύνης για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος και των παρακρατουμένων φόρων προϋποθέτει και γεννάται κατά τη διάλυση της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης- Η ευθύνη των διοικούντων κατά τη λειτουργία εταιρίας περιορισμένης ευθύνης ισχύει μόνο για τους παρακρατουμένους φόρους, το Φ.Π.Α. και το Φ.Κ.Ε.- Μη νόμιμη η επιβολή αναγκαστικής κατασχέσεως, σε βάρος περιουσιακού στοιχείου διαχειριστή λειτουργούσης εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, για την είσπραξη φόρου εισοδήματος.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (20^ο) 2308/2002

Δικαστής: Ευαγγελία Καραβέλατζη

4. Ευθύνη Διοικητών Α.Ε. κατά το χρόνο διαλύσεως της εταιρείας: Από την εν λόγω αλληλέγγυα ευθύνη δεν δημιουργείται ίδια φορολογική υποχρέωση των προσώπων αυτών, ώστε να χωρήσει προσωπική κατ' αυτών φορολογική εγγραφή, αλλά απλή πρόσθετη ευθύνη προς καταβολή του οφειλομένου φόρου κατά το στάδιο εισπράξεως αυτού, έτσι ώστε να μπορεί να επιδιωχθεί η είσπραξη των οφειλομένων φόρων και από τα προαναφερόμενα πρόσωπα βάσει νομίμου τίτλου κτηθέντος κατά της ανωνύμου εταιρείας, χωρίς να απαιτείται η έκδοση κεχωρισμένης καταλογιστικής πράξης. – Κατά την έννοια του νόμου ο όρος «διάλυση» συμπίπτει με τον όρο «λύση», στον οποίο περιλαμβάνονται η κήρυξη σε πτώχευση και η θέση σε εκκαθάριση. – Παραίτηση του διευθύνοντος συμβούλου και Προέδρου του Δ.Σ. κατά την ύποπτη περίοδο και συγκεκριμένα μία ημέρα πριν από την κήρυξη της πτωχεύσεως χαρακτηρίζεται εικονική και δεν τον απαλλάσσει από την ευθύνη, εφόσον ο προαναφερόμενος γνώριζε ότι είχαν δρομολογηθεί οι διαδικασίες κήρυξης της εταιρείας σε πτώχευση και προχώρησε στην υποβολή της παραίτησης για να αποφύγει την έννομη συνέπεια της αλληλέγγυας ευθύνης με την εταιρεία.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 2468/2001

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου -Λέζα

5. Ευθύνη Διοικητών Α.Ε. κατά το χρόνο διαλύσεως της εταιρείας : Η ευθύνη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ.4 του ν.2556/1997, έναντι του ΙΚΑ, των κατά το χρόνο διαλύσεως ή συγχωνεύσεως των ημεδαπών ανωνύμων εταιριών διοικούντων και εκπροσωπούντων τις εν λόγω εταιρίες, εισηχθη για πρώτη φορά από 24.12.1997. Περαιτέρω, επεκτάθηκε, κατά την παρ.2 του ν.2238/1994, η ευθύνη των διοικούντων ανώνυμες εταιρίες, κατά το χρόνο λειτουργίας των ως άνω εταιριών, για την είσπραξη εισφορών ΙΚΑ και αφορά , κατ'άρθρο 69 του ν.2676/1999, τα χρέη που γεννήθηκαν από την έναρξη της ισχύος του ως άνω τελευταίου νόμου, ήτοι τα γεννηθέντα μετά την 5.1.1999 χρέη.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (30ο) 795/2001

Δικαστής: Βασιλική Τσάκαλη.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (12^ο) 2314/2001

Δικαστής: Άννα Μυλωνά

-Η- ΠΡΟΣΤΙΜΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ

1.Απαράδεκτη ανακοπή κατά πράξεως επιβολής προστίμου Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς : Απορριπτέα ως απαράδεκτη η κρινόμενη ανακοπή, εφόσον στρέφεται κατά του νομίμου τίτλου (καταλογιστικής πράξεως, με την οποία έχουν επιβληθεί το ένδικο πρόστιμο) και όχι κατά κάποιας πράξης που έχει εκδοθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης, ενώ δεν προκύπτει ότι το ποσό του προστίμου έχει βεβαιωθεί ταμειακά, ώστε να αρχίσει η διαδικασία της διοικητικής εκτέλεσης.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 272/2001

Δικαστής: Άννα Καλλίρη

2. Πρόστιμα Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς — Προσυνεννοημένες (πλασματικές) συναλλαγές: Από τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 2 του ν.1969/1991, με τις οποίες καθιερώνεται σύστημα διοικητικού ελέγχου των αναφερομένων στις διατάξεις αυτές φυσικών η νομικών προσώπων που

δημοσιεύουν ή διαδίδουν με οποιονδήποτε τρόπο ανακριβείς ή παραπλανητικές πληροφορίες ως προς τις κινητές αξίες εισαγόμενες ή εισηγμένες σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, που αποσκοπεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος στην προστασία του επενδυτικού κοινού και στη σωστή λειτουργία της χρηματιστηριακής αγοράς, συνάγεται ότι οι διαφορές που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων, με τις οποίες επιβάλλεται η κύρωση του προστίμου για παράβαση των ίδιων διατάξεων, είναι διοικητικές διαφορές και κατά των πράξεων αυτών δεν προβλέπεται η άσκηση προσφυγής ουσίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά οι διαφορές αυτές υπάγονται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Σ.τ.Ε. — Αν ασκηθεί ανακοπή του άρθρου 217 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ. κατά της πράξης τη ταμειακής βεβαίωσης του παραπάνω προστίμου, στην περίπτωση που το Σ.τ.Ε. έχει αποφανθεί ήδη επί της νομιμότητας του προστίμου, η σχετική κρίση του, που παράγει δεδικασμένο, δεσμεύει το δικαστήριο της ανακοπής, εάν όμως δεν έχει προηγηθεί τέτοια κρίση, το δικαστήριο της ανακοπής ασκεί επί της καταλογιστικής πράξης (τίτλου), με βάση την οποία έγινε η προσβαλλόμενη βεβαίωση, παρεμπόπτοντα έλεγχο κατά το νόμο και τα πράγματα και η κρίση του αυτή δεν δεσμεύει την τυχόν επιγενόμενη κρίση του Σ.τ.Ε. — Η εξουσία αυτή των διοικητικών δικαστηρίων ασκείται πάντοτε μέσα στα όρια των λόγων και των αιτημάτων της ανακοπής. — Ο κατά το νόμο παρεμπόπτων έλεγχος του τίτλου από τα διοικητικά δικαστήρια περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, τη διαπίστωση ότι η απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς είναι προσηκόντως αιτιολογημένη όσο αφορά τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων για την έκδοσή της. — Εξάλλου, ο ουσιαστικός έλεγχος των ένδικων καταλογιστικών πράξεων, που διενεργείται από τα διοικητικά δικαστήρια εξ αφορμής της προσβολής της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης, περιορίζεται στον έλεγχο της «πλάνης περί τα πράγματα, εάν δηλαδή αποδεικνύεται ότι η κρίση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς στηρίχθηκε σε ανύπαρκτα ή ανακριβή στοιχεία, δεδομένα ή προϋποθέσεις. — Ενόψει αυτών, τα διοικητικά δικαστήρια δεν έχουν την εξουσία να κρίνουν περαιτέρω επί της ουσίας της διαφοράς, προκειμένου να διαμορφώσουν τελικά με την απόφασή τους την ένδικη έννομη σχέση.— Από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 5 και του

άρθρου 11 του π.δ. 53/1992, τις διατάξεις του Κώδικα Δεοντολογίας των Επιχειρήσεων Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Υ.Α. 122/1997, ΦΕΚ 348 Β') και εκείνες του άρθρου 7 παρ. 5 του ν. 2296/1996 προκύπτει η σαφής νομοθετική βούληση για υπεράσπιση της πληροφοριακής αξιοπιστίας της αγοράς. Ο επενδυτής που προσέρχεται στο χρηματιστήριο προστατεύεται αποτελεσματικά μόνον όταν υπάρχει εξασφάλιση της ακρίβειας των στοιχείων, στα οποία θεμελιώνει τις αποφάσεις του (χρηματιστηριακή τιμή, εμπορευσιμότητα και μεγέθη της προσφοράς και ζήτησης που παρατηρούνται για μια μετοχή). Οι προσυνηνοημένες συναλλαγές μεγάλης κλίμακας που διενεργούνται από συγκεκριμένες ομάδες με στόλο την ανατίμηση ή τη στήριξη τιμής μετοχής στο Χρηματιστήριο, αποτελούν προφανή απόπειρα στρέβλωσης της αγοράς και χειραγώγησης της τιμής μετοχής, ως προσχεδιασμένη δε στρατηγική αποτελεί επίσης μέθοδο κατάχρησης εμπιστευτικής πληροφόρησης.

- Σε παράβαση των διατάξεων αυτών προβαίνουν όλοι όσοι συμμετέχουν κατά οποιονδήποτε τρόπο στην προσυνηνοημένη συναλλαγή, δηλαδή εκτός από τον αγοραστή και τον πωλητή και η μεσολαβούσα εταιρία (Ε.Λ.Δ.Ε). Κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 72 του ν. 1969/1991, ως ανακριβείς και παραπλανητικές πληροφορίες για κινητές αξίες εισηγμένες σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά που από τη φύση τους μπορούν να επηρεάσουν την τιμή και τις συναλλαγές των αξιών αυτών, θεωρούνται οι τιμές για τις κινητές αξίες που δημιουργούνται με τη χρησιμοποίηση παραπλανητικών ή απατηλών μέσων ή μεθόδων. Ως παραπλανητικό και απατηλό μέσο ή μέθοδος θεωρείται η πρόκληση πλασματικών χρηματιστηριακών συναλλαγών. Ως πλασματικές συναλλαγές (είτε αυτές είναι εικονικές είτε πραγματικές) θεωρούνται η αγορά ή πώληση μετοχών με στόχο να επηρεαστεί η τιμή τους. Ενόψει αυτών, επιβάλλεται πρόστιμο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που, με την πρόκληση πλασματικής συναλλαγής επί συγκεκριμένης κινητής αξίας εισηγμένης σε οργανωμένη χρηματιστηριακή αγορά, δημιουργούν την τιμή της συγκεκριμένης κινητής αξίας και τη διαδίδουν μέσω της συναλλαγής που καταρτίζουν. -Νόμιμη η επιβολή από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς προστίμου στην ανακόπτουσα Ε.Λ.Δ.Ε. για πλασματικές συναλλαγές με στόχο τη διαμόρφωση της τιμής συγκεκριμένης μετοχής, αφού

μετά από ανάλυση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης αποδείχθηκε ότι η ανακόπτουσα είχε διενεργήσει πράγματι τις συναλλαγές αυτές.

Μονομελές Δ.Πρ. Αθ. (27^ο) 3273/2001

Δικαστής: Γεωργία Κολοκυθά

3. Πρόστιμα Κεφαλαιαγοράς- Υποχρεώσεις παραγγελιοδόχου πώλησης κινητών αξιών : Απαγορεύεται σύμφωνα με το άρθρον 82 παρ. 2 ν. 2533/1997 η κατάρτιση χρηματιστηριακής σύμβασης πώλησης κινητών αξιών (μετοχών) για λογαριασμό παραγγελέα , ο οποίος κατά το χρόνο που παρέχει τη σχετική παραγγελία δεν έχει στην κυριότητά του ,ελεύθερες βαρών, τις κινητές αξίες, στις οποίες αφορά η παραγγελία. Οι χρηματιστηριακές εταιρείες που εκτελούν καθήκοντα παραγγελιοδόχου κατάρτισης χρηματιστηριακών συναλλαγών σε μετοχές οφείλουν να διασφαλίζουν πριν από την εκτέλεση των σχετικών εντολών ότι οι εντολείς τους έχουν στην κυριότητά τους, ελεύθερες βαρών, τις προς πώληση μετοχές. Σε περίπτωση που ο παραγγελέας είναι αλλοδαπός θεσμικός επενδυτής, οι χρηματιστηριακές εταιρείες οφείλουν να επιβεβαιώσουν από το θεματοφύλακα-χειριστή των λογαριασμών αξιών του εν λόγω επενδυτικού οίκου ότι οι πωλούμενες μετοχές είναι πράγματι καταχωρημένες στους λογαριασμούς αξιών των πελατών του. Αν η ανωτέρω ενέργεια παραλείφθηκε, νομίμως επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με το άρθρο 96 παρ. 3 ν. 2533/1997.- Εντούτοις , λόγω της ταχύτητας των συναλλαγών και της ενδεχόμενης καθυστέρησης της διαδικασίας επαληθεύσεως των δικαιούχων και της καταχωρήσεως των πωλουμένων τίτλων στους λογαριασμούς αξιών των πελατών, λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση του προστίμου το γεγονός ότι, σε ανάλογη περίπτωση, η χρηματιστηριακή εταιρεία έσπευσε να καλύψει την αρνητική της θέση με την αγορά ίσου αριθμού μετοχών και χωρεί μείωση του προστίμου, προϋποτιθεμένου στην περίπτωση αυτή ότι ο παρεμπόπτων έλεγχος του νομίμου τίτλου εξικνείται σε έλεγχο ουσίας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (6^ο) 2895/2001

Δικαστής: Νικόλαος Πετρακόπουλος

4. Πρόστιμα Κεφαλαιαγοράς- εμπιστευτική πληροφορία: Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων η αμφισβήτηση της πράξης επιβολής προστίμου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς για παράβαση των διατάξεων του Π.Δ. 53/1992 με εισαγωγικό ένδικο βοήθημα συνιστά διαφορά περί την είσπραξη των δημοσίων εσόδων και το ένδικο αυτό βοήθημα (ανακοπή) συνιστά παράλληλη προσφυγή που κωλύει την άσκηση αιτήσεως ακυρώσεως κατά της ίδιας πράξης, εφόσον, σε περίπτωση ευδοκίμησής του, θα καταστεί ο σχετικός νόμιμος τίτλος ανενεργός, χωρίς να καταλείπονται για τον ανακόπτοντα άλλες διοικητικής φύσεως συνέπειες . Περαιτέρω, κατά την έννοια των ιδίων διατάξεων, ως εμπιστευτική πληροφορία, η κατάχρηση της οποίας (insider trading) τιμωρείται με τις ως άνω διοικητικές κυρώσεις, θεωρείται εκείνη η πληροφορία, η οποία, εφόσον αναφέρεται στην κατάσταση μίας εταιρίας ή την επικείμενη επιχειρηματική εν γένει δραστηριοποίησή της, δίνει στον κάτοχό της ένα πλεονέκτημα σε σχέση με τους λοιπούς επενδυτές, ώστε να είναι σε θέση να πραγματοποιήσει χωρίς κίνδυνο, για τον εαυτό του ή για τρίτο, οφέλη από τη διενέργεια συναλλαγών επί των ανωτέρω κινητών αξιών της ίδιας εταιρίας, τα οποία μπορούν να πραγματοποιηθούν λόγω ακριβώς του ότι η πληροφορία αυτή δεν είναι γνωστή στο ευρύτερο επενδυτικό κοινό, ώστε να επηρεαστεί ουσιωδώς η τιμή της εμπορευόμενης κινητής αξίας, με αποτέλεσμα την στρέβλωση των αγορών κινητών αξιών και την παρεμπόδιση του ανταγωνισμού.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 1585/2003

Δικαστής: Παναγιώτης Δανιάς

5. Πρόστιμα Κεφαλαιαγοράς- εμπιστευτική πληροφορία: Εσφαλμένα η εκκαλουμένη απόφαση απέρριψε την ανακοπή ως απαράδεκτη με την αιτιολογία ότι δεν είχε βεβαιωθεί ταμιακά το πρόστιμο , που επιβλήθηκε σε βάρος του εκκαλούντος, με απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 3, 4 και 5 του π.δ/τος 53/1992. Ο λόγος αυτός της έφεσης είναι βάσιμος, και τούτο γιατί, πράγματι από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι κατά τον χρόνο που ασκήθηκε η ανακοπή είχε

βεβαιωθεί ταμειακά το προαναφερόμενο ποσό . Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη έφεση, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση και να δικασθεί περαιτέρω η ανακοπή στην ουσία. Επειδή περαιτέρω, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του π.δ/τος 53/1992, συνάγεται ότι θεσπίζεται για τα πρόσωπα του άρθρου 3 μαχητό τεκμήριο γνώσης των εμπιστευτικών πληροφοριών. Κατά συνέπεια, τα πρόσωπα αυτά φέρουν το βάρος απόδειξης ότι δεν γνώριζαν εκ των προτέρων τις πληροφορίες αυτές και ότι δεν διενήργησαν τις εν λόγω συναλλαγές εκμεταλλευόμενα το πληροφοριακό προβάδισμα που η γνώση της εμπιστευτικής πληροφόρησης τους παρείχε. Εξάλλου, κατά την έννοια των ίδιων διατάξεων το μαχητό αυτό τεκμήριο θεσπίζεται και για τα πρόσωπα του άρθρου 5 του ανωτέρω π.δ/τος που εμπίπτουν στην απαγόρευση της διενέργειας συναλλαγών με βάση την γνώση εμπιστευτικών πληροφοριών αποκτημένων άμεσα ή έμμεσα από τα πρόσωπα του άρθρου 3 του ίδιου π.δ/τος, τα οποία είχαν αποκτήσει πρωτογενώς την γνώση των πληροφοριών αυτών.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. 6701/2002

Δικαστής: Αγγελική Παπαπαναγιώτου- Λέζα

6. Πρόστιμα Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς- Παράβαση του κώδικα Δεοντολογίας των Ε.Π.Ε.Υ.: Διαπραγμάτευση τιμής μετοχής σε πολύ υψηλότερες τιμές από τις τιμές εισαγωγής κατά την πρώτη ημέρα διαπραγμάτευσης της μετοχής. Η διαβίβαση ανοικτών εντολών αγοράς σε αυτές τις πολύ υψηλές τιμές συνιστά παράβαση του κώδικα δεοντολογίας, γιατί αφενός έθεσε σε κίνδυνο τα ιδιωτικά συμφέροντα των πελατών της η χρηματιστηριακή εταιρεία και αφετέρου προκλήθηκε κλονισμός της αξιοπιστίας της χρηματιστηριακής αγοράς και διαταράχθηκε η εύρυθμη λειτουργία της. Η χρηματιστηριακή εταιρεία οφείλει να προβεί σε ενημέρωση των πελατών της ή να τους αποτρέψει από συναλλαγές που θα τους προκαλέσουν ζημία. Οι διατάξεις του κώδικα δεοντολογίας Α.Χ.Ε.Π.Ε.Υ. αποσκοπούν στην προστασία τόσο των ιδιωτικών συμφερόντων των επενδυτών όσο και στην προστασία της εύρυθμης λειτουργίας της χρηματιστηριακής αγοράς.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. 3664/2002**Δικαστής: Δημήτριος Τοπάλογλου**

7. Πρόστιμα Κεφαλαιαγοράς- Έκταση παρεμπόπτοντος ελέγχου: Ανακοπή κατά απόφασης Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς περί επιβολής προστίμου , κατά ταμειακής βεβαίωσης και κατά ατομικής ειδοποίησης. Παραπέμπει στο ΣΤΕ κατά το μέρος που ζητείται η ακύρωση της απόφασης του Δ.Σ. της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Απορρίπτει την ανακοπή κατά της ατομικής ειδοποίησης. Ο παρεμπόπτων έλεγχος του τίτλου είναι της ίδιας έκτασης με τον κύριο έλεγχο εξ αφορμής ευθείας προσβολής της, ήτοι έλεγχος νομιμότητος στον οποίο περιλαμβάνεται η πλάνη περί τα πράγματα, η παράβαση ουσιώδους τύπου κλπ. Δεν τηρήθηκε ο ουσιώδης τύπος της άσκησης του δικαιώματος προηγούμενης ακροάσεως πριν από την έκδοση της καταλογιστικής πράξης αφού η ανακόπτουσα δεν κλήθηκε να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τις παραβάσεις της. Ακυρώνει την ταμειακή βεβαίωση ως μη ερειδόμενη σε έγκυρο νόμιμο τίτλο.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (19^ο) 10686/2002**Δικαστής: Ευθύμιος Παπαδόπουλος****-Θ- ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ**

1. Ανακοπή κατά πράξεως επιβολής προστίμου λόγω παραβάσεων του ν. 936/1979 περί εξωτερικού εμπορίου: Υπό το καθεστώς του Κ.Ε.Δ.Ε. η εν λόγω ανακοπή κατά πράξεως επιβολής προστίμου σε παραβάτες των διατάξεων περί εξωτερικού εμπορίου συνιστά παράλληλη προσφυγή έναντι της αιτήσεως ακυρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 73 ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.). - Στη διοικητική κύρωση του προστίμου υπάγονται όχι μόνο τα πρόσωπα (φυσικά ή νομικά) που διενεργούν εισαγωγές και εξαγωγές αγαθών, αλλά και οι μεσολαβούσες κατά τη δραστηριότητα αυτή Τράπεζες. Σύμφωνα με την προαναφερόμενη νομοθεσία , οι μεσολαβούσες Τράπεζες υποχρεούνται να ζητούν την αναγραφή στις άδειες κυκλοφορίας των εισηγμένων μεταχειρισμένων αυτοκινήτων του αντίστοιχου έτους πρώτης κυκλοφορίας, τη

χωριστή αναγραφή του Φ.Π.Α. στα τιμολόγια ή την κατάθεση υπεύθυνης δήλωσης από τους εισαγωγείς ότι στην τιμή μονάδας δεν είναι ενσωματωμένος ο Φ.Π.Α., να παρακολουθούν την τακτοποίηση των συναλλαγματικών υποχρεώσεων των εισαγωγέων κατά άδεια εκτελωνισμού, να ειδοποιούν αυτούς, αν εντός έτους από το διακανονισμό της αξίας της εισαγωγής δεν έχει επιστραφεί από τις τελωνειακές αρχές το αντίγραφο της άδειας εκτελωνισμού με βεβαίωση για ανάλωση του εμπορεύματος και, σε περίπτωση που οι εισαγωγείς δεν αποδείξουν εντός μηνός ότι το εμπόρευμα αναλώθηκε, να παραπέμπουν τις σχετικές υποθέσεις στην Επιτροπή Ρύθμισης Θεμάτων Εισαγωγής για την επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (27^ο) 936/2001

Δικαστής: Γεωργία Κολοκυθά

2. Ανακοπή κατά επιβολής προσαύξησης λόγω ακάλυπτης επιταγής :
Κατά το άρθρο 5 του αν.ν. 1819/1951, η επιβαλλόμενη από το Ι.Κ.Α. προσαύξηση συνιστά κύρωση επιβαλλόμενη σε περίπτωση μη πληρωμής επιταγής, η οποία κατατέθηκε για εξόφληση οποιασδήποτε φύσης βεβαιωμένου χρέους προς το Δημόσιο ή τα Ν.Π.Δ.Δ. Συνεπώς, η αμφισβήτηση που αφορά το σύννομο της πράξης επιβολής τέτοιας προσαύξησης, συνεισπραττομένης κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. μαζί με την κύρια οφειλή, δημιουργεί διαφορά κατά την είσπραξη χρέους προς το Δημόσιο ή τα Ν.Π.Δ.Δ., διότι και η πράξη αυτή, ανάγεται στο στάδιο είσπραξης ήδη βεβαιωμένου χρέους προς το Δημόσιο ή τα Ν.Π.Δ.Δ. Για τις εκδιδόμενες κατά το στάδιο αυτό πράξεις της διοίκησης, δεν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία προσφυγή ουσίας, αλλά τα προβλεπόμενα από τον ΚΕΔΕ ένδικα βοηθήματα, όπως αυτό της ανακοπής. - Η κάλυψη του ποσού της επιταγής με κατάθεση που έγινε μετά τη λήξη των συναλλαγών και το πέρας εργασιών της πληρώτριας Τράπεζας δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι διενεργήθηκε κατά την ημέρα εμφάνισης της επιταγής και να εμποδίσει τη σφράγιση, δεδομένου ότι η εμφάνιση της επιταγής για πληρωμή μπορεί να γίνει οποιαδήποτε εργάσιμη ώρα μέσα στην προθεσμία των οκτώ ημερών σύμφωνα με το άρθρο 29 ν. 5960/1933, δεδομένης άλλωστε της φύσεως αυτής ως κατ' εξοχήν μέσου πληρωμής.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (9^ο) 3787/2001**Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής**

3. Ανακοπή κατά επιβολής προσαύξησης λόγω ακάλυπτης επιταγής : Η διαφορά περί την είσπραξη προσαυξήσεως λόγω μη πληρωμής επιταγής δημιουργεί διαφορά περί την εκτέλεση και εισάγεται με ανακοπή του ΚΕΔΕ.- Προσαύξηση σε βάρος οφειλέτη του ΙΚΑ λόγω μη πληρωμής επιταγής.-Λόγος ανωτέρας βίας αίρει την επιβολή προσαυξήσεων. Περίπτωση ανωτέρας βίας που οφείλεται σε βλάβη του μηχανογραφικού συστήματος της Τράπεζας.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (27^ο) 7252/2002**Δικαστής: Γεωργία Κολοκυθά**

4. Ανακοπή κατά ατομικής ειδοποίησης : Υπό το καθεστώς του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 217 δεν προβλέπεται ανακοπή κατά ατομικής ειδοποίησης. Εφόσον προηγήθηκε ατομική ειδοποίηση που ακολούθησε τη νομότυπη ταμειακή βεβαίωση του χρέους και εμπεριείχε όλα τα στοιχεία που καθορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4 του Κ.Ε.Δ.Ε. , νέα τυχόν αποσπελλόμενη ατομική ειδοποίηση αποτελεί πληροφοριακό έγγραφο χωρίς εκτελεστό χαρακτήρα.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25^ο) 1316/2001**Δικαστής: Άννα Πέρου- Αβρίθη****-I- ΣΥΝΤΑΓΜΑ**

1. Αρχή αναλογικότητας: Από τις διατάξεις του άρθρου 9 του Κ.Ε.Δ.Ε. σε συνδυασμό με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας συνάγεται ότι τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Διοίκηση πρέπει να είναι τα αναγκαία και τα ανάλογα προς τον επιδιωκόμενο κατά νόμο σκοπό. Δεν επιτρέπεται η επιβολή του μέτρου της κατάσχεσης ακινήτων μεγάλης αξίας για την είσπραξη μικρής απαιτήσεως, αν ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα, όπως με την κατάσχεση κινητών.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 7066/2002

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης

2. Αρχή αναλογικότητας: Σύμφωνα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας πρέπει να ερευνάται από τα δικαστήρια, ενόψει της κάθε φορά πραγματικής καταστάσεως του οφειλέτη της απαιτήσεως του Δημοσίου, εάν η αξίωση του Δημοσίου μπορεί να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα, ώστε να μην διακυβεύονται τα ατομικά και τα κοινωνικά δικαιώματα του οφειλέτη του Δημοσίου. Περιορισμός της κατασχέσεως της συντάξεως του οφειλέτη του Δημοσίου στο 1/8, λόγω της μεγάλης ηλικίας του οφειλέτη και της ελλείψεως περιουσιακών στοιχείων και πόρων διαβιώσεως αυτού.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (26^ο) 3586/2002

Δικαστής: Παύλος Ζαμπετίδης

3. Ακύρωση προγράμματος πλειστηριασμού βάσει της αρχής της αναλογικότητας: Εφόσον οι πράξεις επιβολής εισφορών, πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών και επιβολής προσθέτου τέλους, με βάση τις οποίες διενεργήθηκε έκθεση κατάσχεσης και εκδόθηκε το προσβαλλόμενο πρόγραμμα πλειστηριασμού, ακυρώθηκαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους με απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής, τούτο δεν επάγεται καταρχήν την ακυρότητα του προγράμματος, αλλά τη μεταρρύθμισή του και τον περιορισμό του στο υπόλοιπο οφειλόμενο ποσό. Εφόσον, όμως, το απομένον οφειλόμενο ποσό μετά των νόμιμων προσαυξήσεων είναι δυσαναλόγως μικρό σε σχέση με την αξία του εμπράγματος δικαιώματος που εκτίθεται στον πλειστηριασμό και η εξασφάλιση της απαίτησης του Ιδρύματος είναι εφικτή με ρύθμιση σε δόσεις ή με κατάσχεση κινητών, η επιλογή του έσχατου αναγκαστικού μέσου της έκθεσης σε πλειστηριασμό ενέχει παράβαση της χρηστής διοίκησης και οδηγεί σε ακύρωση του προγράμματος.

Μονομελές Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406- Αναστολών) 161/2000

Δικαστής: Σουζάνα-Βασιλική Αλεξοπούλου

4. Ακύρωση προγράμματος πλειστηριασμού βάσει της αρχής της αναλογικότητας (οριζόντιες ιδιοκτησίες): Με την κρινόμενη ανακοπή, ο

ανακόπτων ισχυρίζεται ότι η μη κεχωρισμένη εκπλειστηρίαση των ανωτέρω διαμερισμάτων και λοιπών αντικείμενων κυριότητας, τα οποία αποτελούν ανεξάρτητες και αυτοτελείς οριζόντιες ιδιοκτησίες, θα του δημιουργήσει ανεπανόρθωτη βλάβη. Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι όροφοι, τα μέρη ορόφων (διαμερίσματα), καθώς και τα υπόγεια, για τα οποία έχει λάβει χώρα σύσταση οριζοντίου ιδιοκτησίας θεωρούνται αυτοτελείς και διαιρεμένες ιδιοκτησίες και ότι το ύψος των απαιτήσεων του Δημοσίου υπολείπεται κατά πολύ της καθορισμένης από την έκθεση κατάσχεσης συνολικής αξίας του ακινήτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εμπορική αξία του ως άνω ακινήτου πρέπει να καθορισθεί κεχωρισμένα για κάθε οριζόντια ιδιοκτησία, ώστε να καταστεί δυνατή η ικανοποίηση των συμφερόντων του Δημοσίου με την εκπλειστηρίαση μέρους μόνο και όχι του συνόλου των κατεσχημένων οριζόντιων ιδιοκτησιών.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (Τμ. 1406 και Αναστολών) 2432/2003

Δικαστής: Σταμάτης Γιακουμής

5. Εκτέλεση αποφάσεων κατά του Δημοσίου: Η διάταξη του άρθρου 8 του ν.2097/1952 με την οποία απαγορεύεται η εκτέλεση κατά του Δημοσίου δικαστικών αποφάσεων που επιδικάζουν χρηματικές οφειλές, ως αντικείμενη στο Σύνταγμα, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και τα πολιτικά δικαιώματα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι έχει καταργηθεί- Κρίση για την εκτέλεση αποφάσεως Διοικητικού Εφετείου, που εκδόθηκε επί προσφυγής, που αφορούσε σε διαφορά χρέους από διοικητική σύμβαση.

Μονομελής Δ. Πρ. Αθ. (25ο) 1425/2002

Δικαστής: Δημήτριος Σπηλιώτης